

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2007 196

Ο πόνος μέρος της ζωή μας

Επειδή υπάρχει και ο ...ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Το παρόν τεύχος του ΤΥΧΙΚΟΥ είναι ξεχωριστό για διάφορους λόγους:.

Πρώτα απ' όλα είναι **τρίμηνο**, που σημαίνει ότι κυκλοφορεί με μεγάλη καθυστέρηση. Δεύτερο είναι αρκετά **προσωπικό**, αφού για πρώτη φορά χρειάστηκε να αναφερθούμε σε μια ατομική (και οικογενειακή) μας περιπέτεια. Τρίτο είναι κάπως **"ιατρικό"**, αφού αναφέρεται στις δύο εγχειρήσεις που έπρεπε να κάνουμε για αφαίρεση καρκίνου, πρώτα από το παχύ έντερο και ύστερα από το νεφρό.

Θα επικεντρώσουμε στην παρουσία καρκίνου στο παχύ έντερο, επειδή ήρθε σ' εμάς σαν κεραυνός εν αιθρία, αφού όλη η ζωή μας και η διαίτά μας ήταν πάντα σύμφωνη με τις οδηγίες που δίνουν οι γιατροί. Όχι ιστορικό στο στενό περιβάλλον. Όχι λιπαρές τροφές, όχι οινοπνευματώδη, όχι ξενύχτια, όχι κάπνισμα, πολλά λαχανικά, πολύ ελαιόλαδο κ.ο.κ.

Σύμφωνα με τους γιατρούς, λοιπόν, ήμασταν η περίπτωση που δεν περίμεναν να παρουσιαστεί καρκίνος στο παχύ έντερο. Και όμως, αυτό έγινε και κανείς δε μπορεί να εξηγήσει το πώς και το γιατί.

Εκείνο λοιπόν που θέλουμε ιδιαίτερα να τονίσουμε εδώ, είναι η ανάγκη που υπάρχει για προληπτικές εξετάσεις, για

να προλαβαίνουμε τα χειρότερα.

Αισθανόμαστε λοιπόν ανάγκη και υποχρέωση, για το καλό όλων των αναγνωστών μας να προτείνουμε το εξής: **Αν έχετε φτάσει σε ηλικία 50 ετών, ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΙΑ ΚΟΛΟΝΟΣΚΟΠΗΣΗ, διότι ο καρκίνος του εντέρου αρχίζει ως ΠΟΛΥΠΟΔΑΣ.**

Στην περίπτωση που βρεθεί πολύποδας, ο γιατρός μπορεί να τον αφαιρέσει στη διάρκεια της εξέτασης με μεγάλη ευκολία και να γλιτώσετε τον κίνδυνο του καρκίνου.

Αν πάλι έχει αρχίσει να αναπτύσσεται καρκίνος, εφόσον ο όγκος βρίσκεται στο αρχικό στάδιο και μόνο μέσα στο έντερο, είναι εύκολο να αφαιρεθεί χωρίς να υπάρξουν μεταστάσεις.

Στη δική μας περίπτωση οι γιατροί είπαν ότι προλάβαμε **«στο παρά πέντε»**. Με άλλα λόγια τόσο ο καρκίνος στο έντερο όσο και ο καρκίνος στο νεφρό –δύο εντελώς διαφορετικοί καρκίνοι– δεν είχαν προλάβει να επεκταθούν και ήδη τα πράγματα βαίνουν στο καλύτερο.

Ύστερα από τα παραπάνω, θεωρούμε χρέος να τονίσουμε: **ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΣΕΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΗ.** Ας μην πειράζουμε λοιπόν τον Κύριο. 🐞

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Επειδή υπάρχει και ο ...καρκίνος... 2		❶ <u>ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ</u> ; 12	
❶ Η Επόμενη Στάση 4		Άλλο «Πέτρος» και άλλο «πέτρα»	
❶ Οι "κήρυκες" και οι "ποιμένες" 8		❶ <u>ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ</u> 24	
❶ Τα άμφια των κληρικών..... 11		• Χριστούγεννα • Προδιαγραφές μητέρας... • «Στέψη» ο θάνατος;	
❶ Χάνει η θρησκεία την επιρροή της; 14		❶ <u>«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [;]»</u> 28	
❶ «Εγώ ήλθον» και «πάλιν έρχομαι».. 18		• ΚΑΠΟΙΟΣ ΛΕΕΙ ΨΕΜΑΤΑ... • ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ • ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ • ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΘΟ-ΔΙΑΦΘΟΡΕΑ ΠΑΝΟΥΣΗ • ΝΕΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗ" • ΑΡΣΗ ΑΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑΣ	
❶ Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες 22		❶ <u>«ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ»</u> 31	
• Τοξική Πίστη (α) • Τοξική Πίστη (β) • Τοξική Πίστη (γ) • Η διαφθορά δίνει και παίρνει... • Ευχαριστίες		ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΜΑΣ (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ)	
❶ Τίμιος έστω ο γάμος 26			
❶ Η Ευρώπη «των 10» ...που έγιναν 27 32			

...στη ζωή
...πιο κοντά
...στη ζωή

ΕΤΟΣ 22 - ΤΕΥΧΟΣ 196 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2007

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. + FAX: 210-27.73.785 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

«Η χάρις, πλεονάσασα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να περισσεύση εις την δόξαν του Θεού»

Τις τελευταίες ημέρες του Ιανουαρίου αντιμετωπίσαμε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας που μας οδήγησε σε άμεση χειρουργική επέμβαση για αφαίρεση καρκίνου από το παχύ έντερο. Πολλοί που το έμαθαν, έσπευσαν να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον και την αγάπη τους, ρωτώντας περισσότερες λεπτομέρειες. Για το λόγο αυτό δημοσιεύσαμε στο διαδίκτυο ένα πληροφοριακό κείμενο μαζί με κάποιες σκέψεις μας. Επειδή νομίζουμε ότι θα ενδιαφέρει και τους υπόλοιπους αναγνώστες μας, το αναδημοσιεύουμε παρακάτω.

Ευχαριστούμε και πάλι όσους έδειξαν τη χριστιανική τους αγάπη και ευχόμαστε σε όλους την άνωθεν ανταπόδοση. Β.Β.

Συχνά ακούμε τη γνώριμη αγγελία «**Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ...**» όταν ταξιδεύουμε με το μετρό ή άλλο μέσο μεταφοράς.

Συνήθως, επειδή έχουμε κάνει την ίδια διαδρομή ξανά, γνωρίζουμε από πριν πώς θα συνεχίσει η εκφώνηση. Όταν όμως κάνουμε για πρώτη φορά αυτό το ταξίδι, δίνουμε μεγάλη προσοχή, επειδή η συνέχεια μπορεί να είναι:

- Το όνομα ενός ενδιάμεσου σταθμού που είναι αδιάφορος για εμάς και το ταξίδι μας.
- Το όνομα του σταθμού για τον οποίο ξεκινήσαμε και συνεπώς πρέπει να αποβιβαστούμε.
- Η ανακοίνωση ενός σταθμού αλλαγής πορείας, οπότε πρέπει να αφήσουμε αυτό το όχημα και να επιβιβαστούμε σε

ένα άλλο.

Κάποτε τα στοιχεία του ταξιδιού μας τα ορίζουμε εμείς, άλλες φορές όμως η διάρκεια και η πορεία μας ορίζεται από κάποιον άλλο, π.χ. τον εργοδότη μας, αν μας έχει στείλει σε κάποια αποστολή.

Έτσι συμβαίνει και στην πνευματική μας ζωή.

Έχουμε κάνει κάποια σχέδια, νομίζουμε ότι η πορεία μας είναι σωστή, έχουμε βουλευτεί στη θέση μας και «απολαμβάνουμε» το ταξίδι.... Όταν ξαφνικά ακούγεται η φωνή: «**Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ...**».

Εμείς ακούσαμε αυτή τη φωνή στις τελευταίες ημέρες του Γενάρη, καθώς, εντελώς ξαφνικά και απροειδο-

ποίηση, ο γιατρός μίλησε για σοβαρή αιμορραγία που — αν και χωρίς ορατά σημάδια — είχε προκαλέσει επικίνδυνη αναιμία που έπρεπε ν' ανακαλυφθεί και ν' αντιμετωπιστεί επείγοντως.

Αντιλάλησε πάλι ύστερα από λίγο καθώς η εξέταση φανέρωσε όγκο στο παχύ έντερο που έπρεπε να αφαιρεθεί άμεσα.

Ακούστηκε ξανά όταν μετά την εγχείρηση ο γιατρός είπε πως η βιοψία θα είναι έτοιμη μετά από 10 ημέρες.

Για την ώρα έχουμε ακούσει ΜΟΝΟ το πρώτο μέρος της φράσης: «**Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ...**»

Περιμένουμε ακόμη να ακούσουμε τη συνέχεια!

- Θα είναι μια ακόμη στάση;
- Θα είναι μια αλλαγή πορείας;
- Θα είναι προειδοποίηση για το τέρμα;

Μόνο Εκείνος το ξέρει κι αυτό μας δίνει ειρήνη καθώς περιμένουμε.

* * *

Γράφουμε αυτό το κείμενο

α) Για ν' ανταποκριθούμε στα δεκά-

δες τηλεφωνήματα που λάβαμε από όλο τον κόσμο αλλά, δυστυχώς, δεν μπορούσαμε ν' απαντήσουμε διά ζώσης.

β) Για να ευχαριστήσουμε όλους όσοι έσπευσαν να προσφέρουν αίμα, να ρωτήσουν αν υπήρχε ανάγκη για χρήματα — που δόξα στον Θεό δεν υπήρχε — και να προσφέρουν κάθε άλλη υπηρεσία και συμπαράσταση στην έκτακτη αυτή ανάγκη μας.

γ) Για να βεβαιώσουμε την ελπίδα και εμπιστοσύνη μας σ' Εκείνον που αφιερώσαμε και οδηγεί τη ζωή μας ως αυτή την ώρα. Ήταν στα 13 χρόνια μας που προσευχηθήκαμε: «Χόρτασον ημάς του ελέους σου από πρωΐας, και θέλωμεν αγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών». (Ψαλμός 90/14). Μ' αυτό το σύνθημα πορευτήκαμε μέχρι σήμερα και έτσι θα συνεχίσουμε για το υπόλοιπο του ταξιδιού — όσο θα είναι αυτό.

Σας αγαπούμε και εκτιμούμε τις προσευχές σας.

Εν Χριστώ

Βασίλης Βασιλειάδης

Στο παραπάνω μήνυμά μας ανταποκρίθηκαν πολλοί αδελφοί και φίλοι από όλο τον κόσμο. Για τη δόξα του Θεού δημοσιεύουμε στη συνέχεια μερικά από τα μηνύματα που λάβαμε, ευχαριστώντας το σώμα της Εκκλησίας!

Όμως υπήρξε και συνέχεια για την οποία διαβάστε μετά τα μηνύματα

— Από το ηλεκτρονικό σου γράμμα πληροφορήθηκα το θέμα που προέκυψε με την υγεία σου. Ευχαριστώ που με εμπιστεύθηκες και μοιράστηκες μαζί μου την σοβαρή και επικίνδυνη κατάσταση της υγείας σου. Είναι πολύ σημαντική η επιβεβαίωση της ελπίδας και εμπιστοσύνης σας

σ' Εκείνον που αφιερώσατε και οδηγεί τη ζωή σας ως αυτή την ώρα. Ευχόμαστε και προσευχόμαστε για πλήρη αποκατάσταση της υγείας σου και για δύναμη από το Θεό σε σένα και την οικογένειά σου. Είμαστε και εμείς εδώ αν κάτι χρειαστείτε.

Ι.Σ. ΑΘΗΝΑ

—Σ' ευχαριστώ για το κοινό σου e-mail με τις διάφορες... στάσεις. Απόψε, προσευχηθήκαμε για σένα, καθώς περιμένεις τα αποτελέσματα της βιοψίας και για γρήγορη αποκατάσταση της υγείας σου. Η ζωή και οι καιροί μας ανήκουν σ' Εκείνον. Σε κάθε ΣΤΑΣΗ-δοκιμασία του ταξιδιού μας, ο Θεός μας διδάσκει νέα μαθήματα, γιατί πολλά έχουμε να μάθουμε ακόμη για να ομοιωθούμε με το χαρακτήρα του Κυρίου μας. Προσωπικά Τον ευχαριστώ για τις δοκιμασίες Του στη ζωή μου, και δεν ήταν λίγες, που συντέλεσαν στην ωριμότητά μου. Και ακόμη έχω πολλά να μάθω... Ο Θεός να δίνει υπομονή και χάρη και σε σένα και στην καλή σου σύζυγο την περίοδο αυτή που είσαι μέσα.
Γ.Κ. ΚΑΤΕΡΙΝΗ

—Εύχομαι σύντομα να μάθουμε ότι όλα πέρασαν και πως θα συνεχίσεις να μας προκαλείς πάνω στον μάταιο τούτο κόσμο...
Δ.Π. ΑΘΗΝΑ

—Λυπήθηκα για το πρόβλημα αυτό της υγείας σου, και προσεύχομαι ο Κύριος να σε δυναμώνει κατά πάντα. Η θεραπεία είναι στα δικά Του χέρια. Θα προσευχήμαστε για σένα αδελφέ όπως ο Κύριος σε ενισχύσει για να συνεχίσεις το έργο σου ούτως ώστε ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» να εξακολουθεί να μπαίνει στα σπίτια μας. Την αγάπη μου στους δικούς σου.
Γ.Ο. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

—Το μήνυμά σου πολύ χρήσιμο για όλους μας και ομολογώ ότι μου μίλησε ιδιαίτερα. Εύχομαι από καρδιάς η αποκατάστασή σου να είναι πλήρης.
Χ.Κ. ΑΘΗΝΑ

—Με έκπληξη και ενδιαφέρον διάβασα το γράμμα σου σχετικά με το θέμα υγείας σου. Ναι πραγματικά η ζωή μας είναι σαν ένα ταξίδι του οποίου τις λεπτομέρειες και τους σταθμούς τις ορίζει Εκείνος. Είναι

όμως πραγματικά ανακουφιστικό το γεγονός ότι και τον τελικό σταθμό ξέρουμε και τον Οδηγό επίσης!

Πόσο χρειάζεται να θυμόμαστε ότι αγοράστήκαμε με τιμή και δεν ανήκουμε στον εαυτό μας! Από μια μεριά δηλαδή, τα προβλήματά μας δεν είναι δικά μας προβλήματα αλλά δικά Του, αφού ό,τι είμαστε και ό,τι έχουμε ανήκουν σ' Αυτόν!

Αλλά είναι και ο Ίδιος που βεβαιώνει ότι «σε εκείνους που αγαπούν τον Θεό τα πάντα συνεργούν προς το αγαθό». Οπότε μέλημά μας δεν είναι πώς τα πράγματα θα συντελέσουν προς το αγαθό. Αυτό βασικά είναι δικό Του θέμα. Το δικό μας μέρος είναι απλώς να αγαπούμε τον Θεό, με την υπακοή που βέβαια αυτό συνεπάγεται.

Το ωραίο ακόμα στην υπόθεση είναι ότι Εκείνος, σαν έμπειρος κοσμηματοποιός, μέσα από κάθε περίσταση και δυσκολία, δουλεύει μέσα μας για να μας μεταμορφώσει περισσότερο και περισσότερο στην εικόνα του Πρωτότοκου, ώστε κι εμείς οι πολλοί γιοι να γινόμαστε σύμμορφοι με Αυτόν.

Αγαπητέ αδερφέ, ας είναι μέσα από τη δοκιμασία αυτή να γνωρίσεις περισσότερο «το πλάτος και μήκος και ύψος και βάθος» και ξεχειλίζοντας από τον πλούτο Του να ποτίσεις πολλούς.

Εσύ μένε στην ανάπαυση και την ειρήνη Του. Εμείς περιμένουμε με προσευχή «και είτε πάσχει ένα μέλος, συμπάσχουν όλα τα μέλη, είτε δοξάζεται ένα μέλος, συγχαίρουν όλα τα μέλη».
Μ.Μ. ΑΘΗΝΑ

—Προσεύχομαι για σένα αγαπητέ αδελφέ και για την υγεία σου. Ο Κύριος να σε θεραπεύσει και να σου χαρίσει τέλεια υγεία.
Τ.Κ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

—Με πραγματική συγκίνηση διάβασα το σημείωμά σας αυτό και δόξασα το

Θεό. Την τελική στάση μας εμείς οι πιστοί τη γνωρίζουμε, γιατί μας την εξασφάλισε ο Σωτήρας μας Χριστός. Τις ενδιάμεσες στάσεις δεν τις γνωρίζουμε, αλλά γνωρίζουμε ΕΚΕΙΝΟΝ που κρατάει το τιμόνι και τις ορίζει ο ίδιος. Και βέβαια, τις εμπιστευόμαστε τις στάσεις αυτές σ' Εκείνον που μας αγαπάει και δεν θα μας σταματήσει ποτέ κάπου που δεν θα είναι για το καλό μας. Ας είναι δοξασμένο το ευλογημένο όνομά Του.

Από την ώρα που πληροφορήθηκα για την ασθένειά σας σκεφτόμουν και προσευχόμουν για σας. Θα συνεχίσω να προσεύχομαι να κάνει ο Κύριός μας το καλύτερο, όπως Εκείνος το γνωρίζει. Θα χαρώ να μάθω για την πορεία της κατάστασής σας. Στη χάρη του Πατέρα μας σας αφήνω. **Σ.Ι. ΑΜΕΡΙΚΗ**

—Με συγκίνηση διάβασα το σημείωμά σου. Δοξάζω τον Θεό για την αναπαυμένη στις βουλές Του πίστη σου. Προσεύχομαι ο Κύριος να σε χορταίνει με την παρουσία Του. Επίσης ζητώ να αγγίξει με ίαση το σώμα Σου. Οι προσευχές μας σε συνοδεύουν. **Π.Κ. ΑΘΗΝΑ**

—Δεν ξέρω τι να πω αλλά εγώ και η γυναίκα μου θα προσευχόμαστε για σένα και την οικογένεια. Ελπίζω οι γιατροί να έχουν καλές απαντήσεις. Ξέρω πως μια μέρα όλοι θα ακούσουμε το «η επόμενη στάση» αλλά νομίζω ότι ο Κύριος έχει περισσότερα σχέδια για σένα στη γη.

Α.Ν. ΑΛΒΑΝΙΑ

—Εύχομαι ο Κύριος να σου δίνει τη δική Του δύναμη στη δική σου αδυναμία και τη δική Του χάρη στη δική σου ανεπάρκεια ώστε να γίνει το δικό Του θέλημα στη ζωή σου. Προσευχόμαστε μαζί σου.

Μ.Μ ΒΟΛΟΣ

—Εδώ στη Βέροια προσευχόμαστε για σένα. Ο Θεός να σου δίνει και να σας δίνει χάρη και δύναμη μέσα στη δοκιμασία σας.

Σ.Δ. ΒΕΡΟΙΑ

—Με συγκίνηση διάβασα όσα γράφεις για την περιπέτεια της υγείας σου. Ελπίζω και πιστεύω για μια καλή έκβαση. «**Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν· πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθεία.**» Ψαλμός 145:18,19. **Τ.Τ. ΑΘΗΝΑ**

Λίγες ημέρες αργότερα ακούσαμε ξανά την ίδια "φωνή" να δείχνει μια «Επόμενη Στάση...» καθώς νεότερες εξετάσεις έδειξαν πως υπήρχε πρόβλημα και στο δεξιό νεφρό μας, που οδήγησε τους γιατρούς στην συμβουλή και απόφαση ΝΑ ΑΦΑΙΡΕΘΕΙ ΚΑΙ Ο ΝΕΦΡΟΣ.

Αυτό σήμαινε νέα εγχείρηση σε διάστημα μόλις 40 ημερών –με όλες τις πιθανές συνέπειες μιας παρενέργειας κ.λπ.– που όταν έγινε απέδειξε νέο καρκινικό όγκο (όχι μετάσταση) και ο οποίος αφαιρέθηκε (μαζί με το νεφρό) με επιτυχία.

Το ευχάριστο και στις δύο περιπτώσεις είναι ότι οι όγκοι δεν είχαν πειράξει άλλα όργανα και μπορούσαν να αφαιρεθούν με σχετική ασφάλεια ώστε πλέον οι γιατροί μιλούν για ίαση.

Συνεπώς, αφού ο Θεός έτσι το αποφάσισε, συνεχίζουμε στις επάλξεις που μας ανατέθηκαν, υπηρετώντας την Εκκλησία Του και τους αδελφούς όπως ο Κύριος κατευθύνει. Στο μεταξύ τα αυτιά μας είναι έτοιμα να ακούσουν οποιαδήποτε προειδοποίηση **για την ...ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ.** ❶

«Κηρύττουν τις απάτες που γεννούν οι καρδιές τους....»

«Κήρυκες» και «ποιμένες»...

Υπάρχουν "κήρυκες" και "ποιμένες" που αντί για το Ευαγγέλιο και το Νόμο του Κυρίου, «κηρύττουν τις απάτες που γεννούν οι καρδιές τους», Από τέτοιους "εργάτες" υποφέρουν σήμερα πολλές εκκλησίες και είναι απ' αυτούς που πρέπει να φυλαγόμαστε περισσότερο παρά από τον ίδιο τον Διάβολο.

Οι άνθρωποι πρέπει να διαβάζουν και να καταλαβαίνουν καλύτερα το λόγο του Θεού. Χωρίς άσκηση κρίσης, πώς θα φυλαχτεί κανείς απ' αυτούς για τους οποίους ο απόστολος Παύλος λέει: **«Να φυλάγεστε από τα σκυλιά, να φυλάγεστε από τους κακούς κήρυκες...»** (Φιλιπ. 3/γ/2) και συνεχίζει για τους ανθρώπους αυτούς στο ίδιο κεφάλαιο εδ. 17-21: **«Συμμιμητές μου να είστε αδελφοί, κι έχοντας εμάς σαν πρότυπο να απομονώνετε εκείνους που συμπεριφέρονται με τον τρόπο που σας έγραψα πιο πάνω (δηλ. εδ. 2). Γιατί πράγματι πολλοί συμπεριφέρονται έτσι, για τους οποίους πολλές φορές σας μιλούσα, και τώρα κλαίγοντας σας επαναλαμβάνω. Για τους εχθρούς, δηλαδή, του σταυρού του Χριστού, που το τέλος τους είναι ο χαμός. Για τους ανθρώπους αυτούς θεός τους είναι η κοιλιά τους και η ικανοποίησή τους βρίσκεται στα αίσχη που κάνουν! Είναι αυτοί που η προσοχή τους είναι στραμμένη στα γύινα αγαθά**. (Σημ. Ευαγγέ-

λιο της ευημερίας). **Μα η δική μας πραγματική πατρίδα είναι στους ουρανούς, απ' όπου προσμένουμε με πόθο τον Σωτήρα...**» [Μετ. Λόγου].

Μερικοί χρησιμοποιούν με λάθος έννοια τα λόγια του Κυρίου μας **«Μη κρίνετε για να μη κριθήτε»**, ως θωράκιση για να καλύπτουν τα αίσχη τους. Τα παρακάτω αποσπάσματα από την Αγία Γραφή είναι δικές μου μεταφράσεις - αποδόσεις από το κείμενο των Ο' [Εβδομήκοντα].

Να τι λέει ο παντοδύναμος Κύριος: Μην ακούτε τι σας λένε οι κήρυκες που σας κηρύττουν. Αυτοί σας εξαπατούν. Οι "αποκαλύψεις" που σας κηρύττουν προέρχονται από τη δική τους καρδιά και όχι από το στόμα του Κυρίου. Λένε σ' εκείνους που αψηφούν το λόγο του Κυρίου: **«Δε θα τιμωρηθείτε»**. Και σε όλους εκείνους που ζουν σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις των επιθυμιών των καρδιών τους λένε: **«Δε θα σας συμβεί κανένα κακό»**.

Μην τους ακούτε, γιατί, ποιος απ' αυτούς συμμετείχε τάχα στη λήψη των αποφάσεων του Κυρίου; Και ποιος απ' αυτούς Τον είδε

και ποιος άκουσε το λόγο Του; Και ποιος απ' αυτους έδωσε σημασία στο λόγο Του και υπάκουσε;

Όμως, να! Έχει βγει κιόλας ανεμοστρόβιλος από τον Κύριο με ορμή! Και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θα ξεσπάσει με δύναμη πάνω στα κεφάλια των ασεβών. Ο θυμός του Κυρίου δε θα κατασιγάσει μέχρι που να επιτύχει το σκοπό του και μέχρι που να εκπληρώσει τους στοχασμούς του Κυρίου. Στις έσχατες αυτές μέρες θα το καταλάβετε αυτό πολύ καλά!

Οι κήρυκες αυτοί δεν είναι δικοί μου απεσταλμένοι, δεν τους έστειλα εγώ. Οι ίδιοι έτρεξαν από μόνοι τους. Δεν τους μίλησα εγώ, αυτοί από μόνοι τους κηρύττουν. Αλλά αν βρίσκονταν κοντά μου όταν πήρα τις αποφάσεις μου, τότε θα έπειθαν το λαό μου να υπακούσει στους λόγους μου και θα τους μετέστρεφαν από τον πονηρό δρόμο που ακολουθούν και από τα κακά τους έργα.

Εγώ είμαι Θεός που παρακολουθώ από κοντά και όχι από μακριά, λέει ο Κύριος. Είναι δυνατόν να κρυφτεί κανείς σε κρυψώνα κι εγώ να μην τον δω; λέει ο Κύριος. Μήπως η παρουσία μου δε γεμίζει τον ουρανό και τη γη; λέει ο Κύριος.

Άκουσα τι λένε οι κήρυκες, που κηρύττουν ψέματα στ' όνομά μου, λέγοντας: «Ο Κύριος μου αποκάλυψε»! «Ο Κύριος μου αποκάλυψε»! **Μέχρι πότε θα σκέφτονται έτσι οι κήρυκες που κηρύττουν ψέματα; Ναι, κηρύττουν τις απάτες που γεννούν οι καρδιές τους. Αυτοί βάλθηκαν να κάνουν το λαό μου να ξεχάσει το όνομά μου με τις "αποκαλύψεις" τους, τις οποίες αφηγούνται ο καθένας σε όποιον βρεθεί κοντά του, όπως ακριβώς με ξέχασαν οι προπάτορές τους εξαιτίας του Βάαλ.**

Ο κήρυκας που έχει πραγματική αποκάλυψη, ας την πει. Κι εκείνος που άκουσε το λόγο μου, ας τον μεταδώσει αληθινά. Τι αξία έχει το άχυρο κοντά στο σιτάρι; λέει ο Κύριος. Δεν είναι μήπως ο λόγος μου σαν φωτιά; λέει ο Κύριος, και σαν μια βαριά που

κατασυντρίβει το βράχο; Γι' αυτό, δείτε τώρα που **εγώ είμαι εναντίον των κηρύκων, λέει ο Κύριος, οι οποίοι κλέβουν τα λόγια μου ο καθένας από τον άλλο. Να όμως, που εγώ είμαι εναντίον των κηρύκων, λέει ο Κύριος, οι οποίοι κάνουν χρήση της γλώσσας τους και λένε: «Ο Κύριος λέει»!** Ακούστε! **Εγώ είμαι εναντίον εκείνων που κηρύττουν ψεύτικες αποκαλύψεις, λέει ο Κύριος, οι οποίοι μιλούν γι' αυτές τις δήθεν αποκαλύψεις και πλανούνε το λαό μου με τα ψέματά τους και με την ανοησία τους, ενώ δεν τους έχω στείλει εγώ ούτε τους έχω προστάξει, γιατί δεν πρόκειται αυτοί να ωφεληθούν ούτε στο ελάχιστο τον λαό αυτόν, λέει ο Κύριος.**

Κι αν σε ρωτήσει ο λαός αυτός ή κήρυκας ή ιερέας, λέγοντάς σου: «Ιερεμία, ποια είναι η εντολή που θέλει να μας φορτώσει ο Κύριος;» Θα τους απαντήσεις: «Τι είπατε; Θέλει να σας φορτώσει;» Σίγουρα θα σας εγκαταλείψω, λέει ο Κύριος. Κι όσο για τον κήρυκα και τον ιερέα και το λαό που θα πει "φορτίο" την εντολή του Κυρίου, σίγουρα εγώ θα παιδέψω τον άνθρωπο εκείνο και τους δικούς του. Να τι θα πείτε ο καθένας στον γείτονά του και στο συγγενή του, όταν σας ρωτήσει τι αποκρίθηκε ο Κύριος και τι είπε ο Κύριος: Τον λόγο του Κυρίου δε θα τον ονομάσετε πια "φορτίο", γιατί **φορτίο για τον καθένα θα είναι ο δικός του λόγος, επειδή διαστρέψατε τους λόγους του ζωντανού Θεού μας.** Να τι θα πεις στον κήρυκα που θα σε ρωτήσει: «Τι σου αποκρίθηκε ο Κύριος;» ή: «Τι σου είπε ο Κύριος;» Επειδή το λόγο του Κυρίου τον αποκαλέσατε "φορτίο του Κυρίου", ενώ εγώ σας προειδοποίησα λέγοντάς σας πως δε θα αποκαλείτε "φορτίο του Κυρίου" τον λόγο μου, γι' αυτό, δείτε τώρα που εγώ θα σας εγκαταλείψω τελείως και θα σας απορρίψω, όπως επίσης και την πόλη που παραχώρησα σ' εσάς και στους προπάτορές σας. Και θα σας κάνω να υποστείτε μεγάλο ονειδισμό και ντροπή μεγάλη που δε

θα μπορέσετε να ξεχάσετε. (Ιερεμίας 23/κγ/16-40).

Ελάτε όλα τα ζώα του αγρού και όλα τα θηρία του δάσους και φάτε, γιατί οι φύλακες του λαού είναι τυφλοί. Όλοι τους είναι χωρίς ικανότητα αντίληψης. Όλοι τους είναι σκύλοι άλαλοι, που δεν μπορούν να γαβγίσουν. Κοιμούνται, ξαπλώνουν, και απολαμβάνουν το νυσταγμό τους! Ναι! Είναι σκύλοι αδηφάγοι, που δεν ξέρουν να χορταίνουν και ποιμένες που δεν ξέρουν τι θα πει σύνεση! Όλοι τους ακολουθούν δική τους πορεία, ο καθένας για λογαριασμό του, για προσωπικό του κέρδος. (Ησαΐας 56/νς/10-11).

Οι ποιμένες ξεμωράθηκαν και τον Κύριο δεν τον αναζήτησαν! Γι' αυτό και δε θα προκόψουν, και τα ποίμνιά τους θα διασκορπιστούν. (Ιερεμίας 10/ι/21).

Πολλοί ποιμένες διέφθειραν το αμπέλι μου, καταπάτησαν τον κλήρο μου. Τον κλήρο μου τον τόσο επιθυμητό σ' εμένα, τον μετέτρεψαν σε αδιάβατη έρημο! (Ιερεμίας 12/ιβ/10).

Αλίμονο στους ποιμένες που διαφθείρουν και διασκορπίζουν τα πρόβατα από τη βοσκή μου! λέει ο Κύριος. Γι' αυτό, να η προειδοποίηση που απευθύνει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εναντίον των ποιμένων: Εσείς που "ποιμαίνετε" το λαό μου, εσείς είστε που διασκορπίσατε τα πρόβατά μου και τα αποδιώξατε, και καθόλου δεν ενδιαφερόθήκατε γι' αυτά. Δείτε λοιπόν τώρα, που θα

φροντίσω εγώ να υποστείτε τις κακές συνέπειες των πράξεών σας, λέει ο Κύριος (Ιερεμίας 23/κγ/1-2).

Γ' αυτό, ακούστε ποιμένες την προειδοποίηση του Κυρίου, που λέει: Εγώ, ο ζωντανός Θεός, βεβαιώνω αμετάκλητα, ότι επειδή τα πρόβατά μου έγιναν λάφυρο και θύματα κατασπαραγμού όλων των θηρίων της εξοχής, εξαιτίας της εγκατάλειψής τους από τους ποιμένες, **κι επειδή δεν αναζήτησαν οι ποιμένες μου τα πρόβατά μου, αλλά φρόντισαν να βοσκήσουν τους εαυτούς τους οι ποιμένες και όχι τα πρόβατά μου**, γι' αυτό ακούστε ποιμένες την προειδοποίηση του Κυρίου, ακούστε τι λέει ο Κύριος ο Θεός: **Δείτε τώρα που εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων και θα ζητήσω απ' αυτούς λογαριασμό για τα πρόβατά μου και θα τους καθαιρέσω από του να είναι βοσκοί των προβάτων μου και δεν θα τα βόσκουν πια, γιατί θα ελευθερώσω από το στόμα τους τα πρόβατά μου, κι έτσι, δε θα αποτελούν πια τροφή γι' αυτούς.** Γιατί, δείτε, λέει ο Κύριος ο Θεός, που εγώ και θα αναζητήσω τα πρόβατά μου και θα φροντίσω γι' αυτά. Όπως ο βοσκός ενδιαφέρεται για το κοπάδι του κάθε φορά που με την προσωπική του επίσκεψη ανάμεσά του διαπιστώνει πως έχουν διασκορπιστεί, έτσι θα ενδιαφερθώ για τα πρόβατά μου και θα τα ελευθερώσω απ' όλους τους τόπους, όπου είχαν διασκορπιστεί σε μέρα νεφελώδη και σκοτεινή... (Ιεζεκιήλ 34/λδ/8-12).

Από Συνεργάτη

Είναι φανερό πως τα παραπάνω λόγια –που γράφτηκαν και απευθύνθηκαν για το λαό Ισραήλ– δεν μπορούν να έχουν πλήρη εφαρμογή στα πλαίσια της σημερινής χριστιανοσύνης. Φανερώνουν όμως τον τρόπο που σκέπτεται ο Θεός και πώς Εκείνος θα ήθελε να αντιμετωπίζονται τα πράγματα πολύ περισσότερο στον πνευματικό Του λαό, που είναι η Εκκλησία. Ας το έχουν λοιπόν υπόψη τους οι "ενδιαφερόμενοι" διότι πάλι στον Ιερεμία διαβάζουμε: «Επικατάρατος ο ποιών το έργον του Κυρίου αμελώς» (48/μη/10).

«Διά πολλών μαρτύρων...»

Τα άμφια των κληρικών

Ιστορία και σημασία τους

Σχετικά με τα άμφια των κληρικών γράψαμε στο παρελθόν[*] με διάφορες αφορμές και όπως πάντα προσπαθήσαμε να τεκμηριώνουμε τις απόψεις μας στηριγμένοι σε κείμενα ειδικότερων από εμάς συγγραφέων.

Αυτό στάθηκε αφορμή να δεχθούμε μια από τις χειρότερες επιθέσεις που έγιναν ποτέ σε βάρος του «Τ», και μάλιστα από άτομο που συμβαίνει να έχουμε γνωρίσει προσωπικά στο παρελθόν. Όμως εμείς δεν κρατούμε κακία σε κανέναν.

Το παρόν σημείωμα γράφεται με αφορμή την πρόσφατη κυκλοφορία του ειδικονομού βιβλίου του γνωστού πρωτοπρεσβύτερου και τ. Λυκειάρχη Ευάγγελου Σκορδά, ο οποίος μάλιστα έχει χρηματίσει Γεν. Γραμματέας του Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος και, συνεπώς, είναι από τους πλέον αρμόδιους για να αναφερθεί στο συζητούμενο θέμα.

Καθένας, λοιπόν, που ενδιαφέρεται να μάθει την αλήθεια γύρω από τα άμφια των κληρικών και πώς αυτά παρουσιάστηκαν και επιβλήθηκαν, καλά θα κάνει να μελετήσει το εν λόγω πόνημα και τις σχετικές βιβλιογραφικές παραπομπές και τις πολλές εικόνες.

Πέρα από την επιστημονική προσέγγιση, θαυμάζουμε και την ειλικρίνεια με την οποία ο συγγραφέας σχολιάζει την πορεία των λειτουργικών αμφίων. Αντιγράφουμε σχετικά:

«Αποτελεί ιστορική μαρτυρία ότι από τον 4ο αιώνα αρχίζει η διάκριση της κληρικής ενδυμασίας. Κατά τη ρωμαϊκή εποχή δεν υπήρχε διαφορά μεταξύ του κληρικού και του λαϊκού σχήματος. (...) Διακρίνουμε από τις μαρτυρίες ότι τα λειτουργικά άμφια ήσαν απλά και απέρριτα. Συν τη παρόδω του χρόνου και όταν οι εκκλησιαστικοί ηγέτες περιεβλήθησαν κοσμική εξουσία, αρχίζουν να επικρατούν τα πολυτελή ενδύματα κατά τις ιερουργίες με ορισμένες τροποποιήσεις από τα πολυτελή κοσμικά ενδύματα.» (σελ. 10-11).

Όπως σωστά καταλήγει τον πρόλογο του ο συγγραφέας, **«Τα άμφια είναι σκέτη ύλη και η Εκκλησία είναι ταγμένη να υπηρετεί το Πνεύμα»**. Ο λόγος αυτός μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους, όπως πιστεύουμε και κάθε αντικειμενικό ερευνητή της αλήθειας.

Βιβλιοπαρουσίαση

Για όποιον ενδιαφέρεται να αποκτήσει το βιβλίο, ο πλήρης τίτλος του βιβλίου είναι: «Τα Λειτουργικά Άμφια των Κληρικών», σελ. 56. Αθήνα 2006, Εκδόσεις Ν. Παναγόπουλος.

[*] Βλέπε π.χ. «ΤΥΧΙΚΟΣ» σελ. 3172 (7-8/2004) και 3207-3209 (9-10/2004).

www.tyxikos.gr/04-7-16.html και www.tyxikos.gr/04-9-19.html

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ;

Με αφορμή την επίσκεψη του πάπα στην Κωνσταντινούπολη, ο γνωστός θεολόγος κ. Ν. Σωτηρόπουλος έγραψε στην εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» (12-1-07) ένα ενδιαφέρον σημείωμα. Λόγω του ενδιαφέροντος του θέματος, αντιγράφουμε παρακάτω αρκετά σημεία από το σχόλιο του κ. Ν.Σ. και προσκαλούμε τους αγαπητούς αναγνώστες να τα μελετήσουν προσεκτικά.

Άλλο "Πέτρος" και άλλο "πέτρα"

Κατά την ομιλία του στην πρόσφατη επίσκεψή του στο Φανάρι, ο πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄ δεν δίστασε να προκαλέσει όταν υποστήριξε *urbi et orbi* [=στην πόλη και στον κόσμο], το περιβόητο πρωτείο του. Όχι πρωτείο τιμής, αλλά πρωτείο εξουσίας.

Είπε ότι ο Απόστολος Πέτρος είναι ο βράχος, πάνω στον οποίο κτίσθηκε η Εκκλησία. Και υπονοούσε, ότι ο πάπας είναι ο διάδοχος του Πέτρου και ο κυβερνήτης της Εκκλησίας παγκοσμίως! Προ μηνών άλλωστε απέβαλε τον τίτλο Πατριάρχης της Δύσεως και κράτησε τον τίτλο Ύπατος Ποντίφιξ της Παγκοσμίου Εκκλησίας!

Αλλά και μόνη αυτή η διακήρυξη του πάπα προς υποστήριξη του πρωτείου του, ότι δηλαδή η Εκκλησία είναι κτισμένη πάνω στον Απόστολο Πέτρο, είναι ολοφάνερη παρερμηνεία και δια-

στρέβλωση του λόγου του Χριστού: «**Συ ει Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την Εκκλησίαν**» (Ματθ. 16:18). Το Ευαγγέλιο γράφτηκε στα Ελληνικά. Και ερωτούμε τον σημερινό Πάπα «**Ελληνιστί γινώσκεις;**» (Πράξ. 21/κα/37). [Στο Φανάρι πάντως απήγγειλε το «**Πάτερ ημών**» στα Ελληνικά.]

Ο Χριστός δεν μίλησε για οικοδόμηση της Εκκλησίας «**επί τω Πέτρω**», αλλ' «**επί τη πέτρα**». Άλλο «Πέτρος» και άλλο «πέτρα». Ο Πέτρος είναι πρόσωπο, η πέτρα είναι πράγμα, είναι η ομολογία την οποία έκανε ο Πέτρος, είναι η πίστη ότι ο Ιησούς είναι «**ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος**» (Ματθ. 16/ις/16).

Η Εκκλησία λοιπόν, δεν είναι κτισμένη πάνω στον Πέτρο, αλλά πάνω στην πίστη στον Χριστό, πάνω συνεπώς στον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος είναι Κύριος

και Θεός και απέκτησε την Εκκλησία με το ίδιο Του το αίμα (Πράξ. 20/κ/26).

Σαφέστατα ο Απόστολος Παύλος γράφει, ότι η Εκκλησία έχει θεμελιωθεί πάνω στον Ιησού Χριστό: «**Ὡς σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα... θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θείναι παρά τον κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός**» (Α΄ Κορ. 3/γ/10-11). Μεταφράζουμε το χωρίο: «Σαν σοφός αρχιτέκτων έχω θέσει θεμέλιο λίθο... Ἄλλον δε θεμέλιο λίθο δεν δύναται κανείς να θέσει παραμερίζοντας αυτόν, που ἤδη έχει τεθεί. Και αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός».

Όμως, παρά τη ρητή δήλωση του Αποστόλου, ότι κανείς δεν δύναται να παραμερίσει τον θεμέλιο λίθο Ιησού Χριστό, και να θέσει ἄλλον θεμέλιο, ο πάπας τόλμησε και παραμέρισε τον Χριστό και στη θέση Του έθεσε τον Πέτρο! Στη δε θέση του Πέτρου, διαστρέφοντας και ἄλλα χωρία του Ευαγγελίου, έθεσε τον εαυτό του και αυτοανακηρύχθηκε αυτοκράτωρ όλου του κόσμου!

Αναφέρουμε ένα ακόμη χωρίο του Αποστόλου Παύλου: «**Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ των Ἀποστόλων**

και Προφητῶν, ὄντος ακρογωνιαίου αυτού Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Εφεσ. 2/β/20).

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της Εκκλησίας, οι δε Απόστολοι –όλοι οι Απόστολοι, όχι μόνον ο Πέτρος– και οι Προφῆτες, είναι δευτερεύοντες θεμέλιοι.

Είναι πολύ μεγάλη ασέβεια, βλασφημία και αίρεση η παραπάνω Ρωμαιοκαθολική θέση, και αλίμονο στους δημιουργούς και στους αποδέκτες και συντηρητές των αιρέσεων.

Ο Πέτρος πρώτος διαμαρτύρεται γι' αυτό, κηρύσσοντας, μαζί με τον Προφήτη Ησαΐα και τον Ψαλμωδό, ως μόνο ακρογωνιαίο λίθο τον Χριστό (Α΄ Πέτρ. 2/β/6-7 κ.λπ.). **❶**

Με την ευκαιρία ανακοινώνουμε παλαιότερη σκέψη μας, να καθιερώσουμε τακτική στήλη με γενικό τίτλο «Ελληνιστί γινώσκεις»;», στην οποία, συν Θεώ, θα παρουσιάζονται και διευκρινίζονται διάφορα σημεία από την Καινή Διαθήκη, που συνήθως κακοποιούνται λόγω άγνοιας της γλώσσας του κειμένου και για τούτο χρειάζονται ερμηνευτικές διευκρινίσεις.

Στο σημείο αυτό ζητείται και θα εκτιμηθεί δεόντως η συνεργασία των αναγνωστών εφόσον προτείνουν σχετικά θέματα. **❶**

Χάνει η θρησκεία την επιρροή της;

Με τον παραπάνω γενικό τίτλο το περιοδικό «Ξύπνα!» –που είναι έκδοση της Εταιρείας «Σκοπιά»– αφιέρωσε το κύριο τμήμα του τεύχους Φεβρουαρίου τρέχοντος έτους. Αν και υπάρχουν πολλά που μας χωρίζουν από την οργάνωση της «Σκοπιάς», τις μεθόδους και τα πιστεύω της, εντούτοις κρίθηκε ότι το εν λόγω αφιέρωμα περιέχει πολλές αλήθειες που αξίζει να διαβαστούν και από τους χριστιανούς των άλλων δογμάτων. (Οι υπογραμμίσεις του «Τ»).

Εκκλησίες – Προς τα πού κατευθύνονται;

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΙΣ «Χριστιανικές» εκκλησίες; Εκεί όπου ζείτε, παρακμάζουν ή ευημερούν; Ίσως ακούτε δηλώσεις περί αναβίωσής τους, και κατά καιρούς κυκλοφορούν εκθέσεις για αύξηση του αριθμού των εκκλησιαζομένων σε μέρη όπως η Ανατολική Ευρώπη, η Αφρική και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Ωστόσο, ειδήσεις από άλλα μέρη του κόσμου, ειδικά από τη Δυτική Ευρώπη, μιλούν για κλείσιμο εκκλησιών, βαθμιαία μείωση του αριθμού των εκκλησιαζομένων και ευρέως διαδεδομένη απάθεια απέναντι στη θρησκεία.

Βλέποντας τα μέλη τους να ελαττώνονται, πολλές εκκλησίες έχουν αλλάξει χαρακτηριστήρα. Μερικές αυτοαποκαλούνται «μη καταδικαστικές», δίνοντας την εντύπωση ότι ο Θεός δέχεται οποιοδήποτε είδος διαγωγής. Ολοένα και πιο συχνά, οι εκκλησίες προσφέρουν ψυχαγωγία, συγκινήσεις και κοσμικά δελεάσματα αντί για διδασκαλία από το Λόγο του Θεού. Ενώ μερικοί από αυτούς που πηγαίνουν τακτικά στην εκκλησία βλέπουν τις αλλαγές ως αναγκαίες προσαρμογές στην

πραγματικότητα του σύγχρονου κόσμου, πολλοί ειλικρινείς άνθρωποι αναρωτιούνται μήπως οι εκκλησίες παρεκκλίνουν από την αποστολή που τους ανέθεσε ο Ιησούς. Ας ρίξουμε μια ματιά στις τάσεις που έχουν ακολουθήσει οι εκκλησίες τις πρόσφατες δεκαετίες.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

ΟΙ ΛΑΤΙΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, από το Μεξικό στα βόρεια ως τη Χιλή στα νότια, έχουν πολλά κοινά πολιτιστικά στοιχεία. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία Λατινοαμερικάνοι μπορούν να θυμηθούν τον καιρό κατά τον οποίο υπήρχε βασικά μόνο μία θρησκεία, ο Ρωμαιοκαθολικισμός. Το 16ο αιώνα, οι Ισπανοί κονκισταδόρες το επέβαλαν αυτό με τη δύναμη των όπλων. Στη Βραζιλία, η αποικιακή δύναμη ήταν η Ρωμαιοκαθολική Πορτογαλία. Επί 400 χρόνια η Καθολική Εκκλησία υποστήριζε τις εκάστοτε κυβερνήσεις λαβαίνοντας ως αντάλλαγμα οικονομική υποστήριξη και την αναγνώρισή της ως επίσημη θρησκεία.

Ωστόσο, τη δεκαετία του 1960, μερικοί Καθολικοί ιερείς συνειδητοποίησαν

ότι η υποστήριξη της άρχουσας τάξης οδηγούσε στην απώλεια της υποστήριξης του λαού. Αρχισαν να διεξάγουν εκστρατείες υπέρ των φτωχών, προωθώντας ιδιαίτερα τη θεολογία της απελευθέρωσης, όπως έγινε γνωστή. Το κίνημα ξεκίνησε στη Λατινική Αμερική ως διαμαρτυρία κατά της φτώχειας μέσα στην οποία ζούσαν τόσο πολλοί Καθολικοί.

Παρά τις προσπάθειες του κλήρου για φιλολαϊκή πολιτική, εκατομμύρια άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει την Καθολική πίστη για να στραφούν σε άλλες εκκλησίες. Οι θρησκείες των οποίων οι λειτουργίες περιλαμβάνουν χειροκροτήματα και εγκάρδια υμνωδία ή θυμίζουν ροκ συναυλία αυξάνονται και πληθύνονται. «Το Ευαγγελικό κίνημα στη Λατινική Αμερική έχει χωριστεί σε αναρίθμητες ανεξάρτητες Εκκλησίες», λέει ο Ντάνκαν Γκριν στο βιβλίο του *Πρόσωπα της Λατινικής Αμερικής (Faces of Latin America)*. «Συνήθως αυτές αποτελούν το προσωπικό πεδίο δράσης ενός και μόνο πάστορα. Όταν ένα εκκλησίασμα αυξάνεται, συνήθως διασπάζεται και σχηματίζονται νέες Εκκλησίες».

Η Ευρώπη Στρέφει τα Νώτα της στις Εκκλησίες

Επί 1.600 και πλέον χρόνια, το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης διοικείται από κυβερνήσεις που ισχυρίζονται πως είναι Χριστιανικές. Ευημερεί τώρα η θρησκεία στη Ευρώπη καθώς διανύουμε τον 21ο αιώνα; Το 2002 ο κοινωνιολόγος Στιβ Μπρους, στο βιβλίο του *Ο Θεός Είναι Νεκρός – Εκκοσμίκευση στη Δύση (God is Dead – Secularization in the West)*, είπε αναφερόμενος στη Βρετανία: «Το δέκατο ένατο αιώνα, σχεδόν όλοι οι γάμοι ήταν θρησκευτικοί». Ωστόσο, το 1971 μόνο το 60 τοις εκατό των γάμων στην Αγγλία ήταν θρησκευτικοί. Το 2000 το ποσοστό ήταν μόλις 31 τοις εκατό.

Σχολιάζοντας αυτή την τάση, ο θρησκευτικός συντάκτης της εφημερίδας του Λονδίνου *Ντέιλι Τέλεγραφ* (*Daily Telegraph*)

έγραψε: «Όλα τα κύρια θρησκευόμενα, από την Εκκλησία της Αγγλίας και τους Ρωμαιοκαθολικούς ως τους Μεθοδιστές και τις Ενωμένες Μεταρρυθμισμένες Εκκλησίες, υφίστανται μακροπρόθεσμη παρακμή». Αναφερόμενος σε κάποια έκθεση, ο ίδιος είπε: «Οι Εκκλησίες της Βρετανίας οδεύουν ολοταχώς προς την εξαφάνιση έως το 2040, με το δύο μόλις τοις εκατό του πληθυσμού να παρακολουθεί τη λειτουργία της Κυριακής». Παρόμοιες δηλώσεις για τη θρησκεία έχουν γίνει στην Ολλανδία.

«Στις πρόσφατες δεκαετίες, η χώρα μας έχει γίνει σαφώς πιο εκκοσμικευμένη», επισήμανε μια έκθεση από το Γραφείο Κοινωνικού και Πολιτιστικού Σχεδιασμού της Ολλανδίας. «Αναμένεται ότι ως το 2020, το 72% του πληθυσμού δεν θα ανήκει σε κανένα θρήσκευμα». Μια γερμανική ειδησεογραφική πηγή λέει: «Ολοένα και περισσότεροι Γερμανοί στρέφονται στη μαγεία και στον αποκρυφισμό για να βρουν την παρηγοριά που κάποτε αντλούσαν από την εκκλησία, την εργασία και την οικογένεια... Εκκλησίες σε όλη τη χώρα αναγκάζονται να κλείσουν εξαιτίας της έλλειψης εκκλησιάσματος».

Όσοι εξακολουθούν να εκκλησιάζονται στην Ευρώπη συνήθως δεν το κάνουν αυτό για να μάθουν τι ζητάει ο Θεός από αυτούς. Μια είδηση από την Ιταλία αναφέρει: «Οι Ιταλοί προσαρμόζουν τη θρησκεία τους στον τρόπο ζωής τους».

Ένας κοινωνιολόγος εκεί λέει: «Παίρνουμε από τον πάπα ό,τι μας ταιριάζει». Το ίδιο μπορεί να λεχθεί και για τους Καθολικούς στην Ισπανία, όπου το θρησκευτικό συναίσθημα έχει αντικατασταθεί από τον καταναλωτισμό και την αναζήτηση οικονομικού παραδείσου — εδώ και τώρα.

Αυτές οι τάσεις βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τη Χριστιανισμένη που δίδαξε και άσκησε ο Χριστός και οι ακόλουθοί του. Ο Ιησούς δεν πρόσφερε μια θρησκεία τύπου «μπουφέ», όπου μπορείτε να διαλέξετε ό,τι σας αρέσει και να απορρίψετε ό,τι δεν σας αρέσει. Ο ίδιος δήλωσε: «Αν κάποιος θέλει να έρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει [τον σταυρό] του κάθε ημέρα και ας με ακολουθεί συνεχώς». Ο Ιησούς δίδαξε στους ανθρώπους ότι ο Χριστιανικός τρόπος ζωής χαρακτηριζόταν από προσωπικές θυσίες και προσπάθεια. —Λουκάς 9:23.

«Πρώθηση» της Θρησκείας στη Βόρεια Αμερική

Αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στον Καναδά — όπου, λένε οι παρατηρητές, οι άνθρωποι τείνουν να είναι επιφυλακτικοί απέναντι στη θρησκεία — η τάση στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι να παίρνουν οι άνθρωποι στα σοβαρά τα θέματα πίστης. Σύμφωνα με κορυφαίες εταιρίες δημοσκοπήσεων, τουλάχιστον το 40 τοις εκατό των ερωτηθέντων ισχυρίζονται ότι πηγαίνουν στην εκκλησία κάθε εβδομάδα, μολονότι οι μετρήσεις δείχνουν ότι ο πραγματικός αριθμός είναι πιο κοντά στο 20 τοις εκατό. Πάνω από το 60 τοις εκατό λένε ότι πιστεύουν πως η Αγία Γραφή είναι ο Λόγος του Θεού. Ωστόσο, ο ενθουσιασμός τους για κάποια εκκλησία μπορεί να είναι παροδικός. Πολλοί εκκλησιαζόμενοι στις Ηνωμένες Πολιτείες αλλάζουν εύκολα θρησκεία. Αν ένας κήρυκας χάσει τη δημοτικότητα ή τις χαρισмати-

κές του ικανότητες, μπορεί σύντομα να χάσει και το εκκλησιάσμά του — και συνήθως, μαζί με αυτό μια σημαντική πηγή εισοδήματος!

Μερικές εκκλησίες μελετούν επιχειρηματικές μεθόδους για να μάθουν πώς μπορούν να «προωθούν» καλύτερα τις θρησκευτικές τους υπηρεσίες. Άλλες πληρώνουν χιλιάδες δολάρια για να μισθώνουν εταιρίες παροχής συμβουλών. «Ήταν πολύ καλή επένδυση», είπε ένας ικανοποιημένος πάστορας, σύμφωνα με μια έκθεση γύρω από τέτοιες εταιρίες. Οι μεγάλες εκκλησίες, των οποίων τα μέλη αριθμούν χιλιάδες, είναι τόσο εύρωστες οικονομικά ώστε ελκύουν την προσοχή του οικονομικού τύπου, όπως η εφημερίδα Δε Γουόλ Στρίτ Τζέρναλ (The Wall Street Journal) και το περιοδικό Δι Ικονομιστ (The Economist). Αυτά αναφέρουν ότι οι μεγάλες εκκλησίες συνηθίζουν να προσφέρουν «κοινό «πακέτο υπηρεσιών» — και για το σώμα και για την ψυχή». Τα συκροτήματα των εκκλησιών μπορεί να περιλαμβάνουν εστιατόρια, καφέ, κομμωτήρια, σάουνες και αθλητικές εγκαταστάσεις. Ανάμεσα στα διάφορα μέσα προσέλκυσης είναι το θέατρο, η παρουσία διασημοτήτων και η σύγχρονη μουσική. Αλλά τι διδάσκουν οι κήρυκες;

Δεν αποτελεί έκπληξη ότι ένα δημοφιλές θέμα είναι «το ευαγγέλιο της ευημερίας». Οι πιστοί διδάσκονται ότι, αν συνεισφέρουν γενναιόδωρα στην εκκλησία τους, θα είναι πλούσιοι και υγιείς. Όσο για την ηθική, ο Θεός παρουσιάζεται συχνά ως ανεκτικός. Κάποιος κοινωνιολόγος λέει: «Οι εκκλησίες της Αμερικής προσφέρουν ψυχική θεραπεία, δεν καταδικάζουν». Οι δημοφιλείς θρησκευτές συνήθως επικεντρώνονται γύρω από συμβουλές αυτοβοήθειας για επιτυχία στη ζωή. Ολοένα και περισσότερο, οι άνθρωποι νιώθουν άνετα σε εκκλησίες που δεν είναι ενταγμένες σε συγκεκριμένο δόγμα, όπου

οι δοξασίες—οι οποίες θεωρούνται διαιρετικές—σπάνια μνημονεύονται. Ωστόσο, εξετάζονται πολιτικά θέματα, πολλές φορές με απερίφραστο και συγκεκριμένο τρόπο. Πρόσφατα παραδείγματα έχουν φέρει σε αμηχανία μερικούς κληρικούς.

Υπάρχει άραγε θρησκευτική αναβίωση στη Βόρεια Αμερική; Το 2005, το περιοδικό *Νιούζγουικ* (Newsweek) αναφέρθηκε στη δημοτικότητα των θρησκευτικών τελετών που χαρακτηρίζονται από «φωνές, λιποθυμίες και δυνατά χτυπήματα των ποδιών στο πάτωμα», καθώς και άλλων θρησκευτικών συνθηθειών, αλλά επισήμανε: «Ό,τι και αν συμβαίνει εδώ, σίγουρα δεν πρόκειται για εκρηκτική αύξηση του αριθμού των εκκλησιαζομένων». Στις δημοσκοπήσεις που ρωτούν τους ανθρώπους σε ποιο θρήσκευμα ανήκουν, ολοένα και περισσότεροι απαντούν «Σε

κανένα». Ορισμένες εκκλησίες αυξάνονται απλώς και μόνο επειδή παρακμάζουν άλλες. Οι άνθρωποι λέγεται ότι εγκαταλείπουν «μαζικά» τις παραδοσιακές θρησκείες με τις τελετές, την εκκλησιαστική μουσική και το ρασοφόρο κλήρο τους.

Στη σύντομη εξέτασή μας, είδαμε ότι οι εκκλησίες κατακερματίζονται στη Λατινική Αμερική, χάνουν τα μέλη τους στην Ευρώπη και διατηρούν το δυναμικό τους προσφέροντας ψυχαγωγία και συγκινήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ασφαλώς υπάρχουν πολλές εξαιρέσεις σε αυτές τις γενικές τάσεις, αλλά η συνολική εικόνα δείχνει τις εκκλησίες να αγωνίζονται για να διατηρήσουν τη δημοτικότητά τους. Μήπως αυτό σημαίνει ότι η Χριστιανοσύνη βρίσκεται σε παρακμή;

«ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ»

Σύμφωνα με ένα δημοσίευμα, ο επικεφαλής της Εθνικής Υπηρεσίας Χειροτονίας της Καθολικής Εκκλησίας στη Γαλλία είπε: «Αυτό που βιώνουμε είναι ένα «σούπερ μάρκετ θρησκειών». Σαν καταναλωτές, οι άνθρωποι δοκιμάζουν τις θρησκευτικές οργανώσεις, και όταν δεν βρίσκουν κάποια με την οποία να συμφωνούν, πηγαίνουν σε μια άλλη». Σε μια μελέτη για τις ευρωπαϊκές θρησκείες, η καθηγήτρια Γκρέις Ντέιβι, του Πανεπιστημίου Έξετερ της Βρετανίας, είπε: «Οι άνθρωποι «διαλέγουν και παίρνουν» από τη μεγάλη ποικιλία που είναι διαθέσιμη. Η θρησκεία, όπως και τόσα άλλα πράγματα, έχει καταλήξει να είναι ζήτημα επιλογής, τρόπου ζωής και προτίμησης».

«Εγώ ήλθον» και «πάλιν έρχομαι»

Καθώς έχουν περάσει πια οι συναισθηματικές "εξάρσεις" των χριστουγεννιάτικων ημερών –τόσο χρήσιμων για τους ανθρώπους που εμπορεύονται και την αγορά και την κοσμική χριστιανική θρησκεία–, ας κάνουμε μια ψύχραιμη αναδρομή στο γεγονός της Γέννησης του Χριστού, για το οποίο «**πλήθος στρατιάς ουρανίου**» ύμνησε τον Θεό (Λουκ. 2/β/13).

Αν και οι άνθρωποι προσπάθησαν στα διάφορα απόκρυφα ευαγγέλια, να "καλύψουν" με φαντασίες και πλαστογραφίες τους το κενό, είναι ενδιαφέρον –όσο και αταίριαστο με την ανθρώπινη σκέψη– ότι η Αγία Γραφή και μάλιστα η Καινή Διαθήκη λέει ελάχιστα για τη Γέννηση του Χριστού. Μόνο λίγα λόγια παρατίθενται στα Ευαγγέλια Ματθαίου και Λουκά, σαν αφήγηση στο ιστορικό γεγονός, και κάποια χωρία στο θεολογικό νόημά της, όπως π.χ. το Γαλάτας 4/δ/4.

Εντούτοις, και παρά την σχετική σιωπή των ιερών κειμένων που διαπιστώνουμε, ο ονομαζόμενος "χριστιανικός" κόσμος και η κοσμική εκκλησία δίνουν αντιστρόφως μεγάλη σημασία σ' αυτό το γεγονός, σε βαθμό που τουλάχιστον κατά τους δύο τελευταίους μήνες του χρόνου να κυριαρχεί σε κάθε μορφή της ζωής, κυρίως όμως της αγοράς.

Το χειρότερο είναι ότι όλος αυτός ο κόσμος που δήθεν γιορτάζει Χριστούγεννα, ελάχιστα ή και καθόλου ενδιαφέρεται για το Παιδί του οποίου την γέννηση, υποτίθεται, ότι τιμούν μ' αυτή την εορτή, και ακόμη λιγότερο για την "συνέχεια" της ζωής Του.

Στην ουσία το κέντρο ενδιαφέροντός τους είναι εγωκεντρικό και ανθρωποκεντρικό, αφού εκείνο που κυρίως απασχολεί είναι μάλλον το περιεχόμενο και η αξία του χριστουγεννιάτικου τραπέζιού ή ρεβεγιόν και τα σχετικά μ' αυτά.

Αλλά οι Γραφές, αν και λακωνικές σε ό,τι αφορά τα "Χριστούγεννα", δεν είναι εντελώς σιωπηλές: αρκούνται απλώς και περιορίζονται στο ελάχιστο που ήταν απαραίτητο να καταγραφεί και, προσπερνώντας με αξιοσημείωτη ταχύτητα τα πρώτα 30 χρόνια της ζωής του Κυρίου, μεταφέρονται γρήγορα στα 3 τελευταία χρόνια, τότε που ο Ιησούς φανερώθηκε και έδρασε ως ο Μεσσίας του Ισραήλ, και εκεί δίνουν όλη τους την προσοχή.

Σημειωτέο ότι για τα γεγονότα της Σταύρωσης του Κυρίου παρατίθενται πάρα πολλές λεπτομέρειες που καλύπτουν ολόκληρα κεφάλαια, τόσο περιγραφικά όσο και από θεολογική σκοπιά. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη 10 από τα 21 συνολικά κεφάλαια καλύπτουν την διήγηση της εβδομάδας των Παθών του Κυρίου. Το ίδιο συμβαίνει στο Ευαγγέλιο του Μάρκου, όπου διατίθενται 6 από τα 16 κεφάλαια. Φαίνεται, λοιπόν, πως το ενδιαφέρον σημείο δεν είναι εκείνο της Γέννησης του Χριστού αλλά ο σκοπός και το έργο που ήρθε να επιτελέσει και μάλιστα ο τρόπος που το έφερε σε πέρας.

Και ο Κύριός μας αναφέρθηκε στο γεγονός της πρώτης Του έλευσης στη γη, όχι όμως παρελθοντολογικά αλλά σαν αφορμή για να μιλήσει για το παρόν και το μέλλον, με άλλα λόγια για το αποτέλεσμα

εκείνης της έλευσης. Τρεις φορές τουλάχιστον αναφέρθηκε στο γεγονός της πρώτης Του έλευσης σ' αυτόν τον κόσμο που ως προαιώνιος Λόγος δημιούργησε μαζί με τον Πατέρα Του, τονίζοντας συνάμα πτυχές της αποστολής Του.

Ο απόστολος Παύλος, επίσης, θα αναφερθεί συνοπτικά στο γεγονός της Γέννησης, τονίζοντας τον σκοπό της: **«Ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, διά να εξαγοράση τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την υιοθεσίαν»** (Γαλ. 4/δ/4-5).

Για την Πρώτη Έλευση

Ας δούμε από κοντά με την πρέπουσα προσοχή αυτές τις σχετικές δηλώσεις του Κυρίου (οι περισσότερες από τις οποίες είναι στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη), για να μάθουμε και να ωφεληθούμε από αυτές.

• **«ΕΓΩ ΗΛΘΟΝ εν τω ονόματι του Πατρός μου»** (Ιωάν. 5/ε/43). Τα λόγια αυτά εκφράζουν την αρχή της αποστολής Του, ότι δηλαδή τα έργα Του μαρτυρούσαν ότι στάλθηκε από τον Πατέρα (εδ. 36).

Αν και ο Ιωάννης εκ των υστέρων εξηγεί με θεία έμπνευση ότι ο Ιησούς ήταν ο προαιώνιος Υιός και Λόγος του Θεού, μέσω του οποίου έγιναν τα πάντα **«και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν»** (1/α/3), όταν ήρθε ο κατάλληλος καιρός —«το πλήρωμα του χρόνου»— ο Κύριος ήρθε σ' αυτή τη γη όχι για να διαφημίσει την προσωπική Του μεγαλειότητα αλλά για να υπηρετήσει το μέγα έργο της σωτηρίας των αμαρτωλών. Αν και ήταν ικανός να θαυματοουργεί, αν και μπορούσε να αντιμετωπίσει με αγγελικές δυνάμεις τους εχθρούς Του (Ματθ. 26/κς/53), δεν θέλησε ποτέ να πειράξει τον Θεό (Ματθ. 4/δ/7) κάνοντας οτιδήποτε χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Πατέρα.

Ούτε προς στιγμή δεν φρόντισε να προβάλει ή να δοξάσει τον εαυτό Του. **«Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω»**, είπε στους Ιουδαίους (Ιωάν. 5/ε/41) και αντίθετα έδωσε όλη την δόξα στον Πατέρα Του. Λίγο πριν το τέλος της επίγειας ζωής Του δήλωσε: **«Πάτερ, εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω»** (Ιωάν. 17/ιζ/4) και στο τέλος πάνω από τον σταυρό διακήρυξε το **«Τετέλεσται»** (19/ιθ/30).

• **«ΕΓΩ ΗΛΘΟΝ διά να έχωσι ζωήν»** (Ιωάν. 10/ι/10). Τα λόγια αυτά αποκαλύπτουν το σκοπό για τον οποίο ήρθε. Θα μπορούσε να υπάρχει κάποιο ανώτερο κίνητρο; Ο ίδιος ο Υιός του Θεού ήταν ο μόνος που θα μπορούσε να δώσει αιώνια ζωή στους αμαρτωλούς, που ήταν νεκροί για τις παραβάσεις και αμαρτίες. Η ανυπολόγιστη αγάπη Του φανερώνεται στο έργο που ανέλαβε: **«Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων»** (10/ι/11). Πέθανε πρόθυμα ως αντικατάστας των αμαρτωλών και αναστήθηκε από τους νεκρούς. Όσοι ακούνε τη φωνή Του και πιστεύουν σ' Αυτόν, γίνονται πρόβατά Του, λαβαίνουν την αιώνια ζωή που τους μεταδίδει και Τον ακολουθούν. Λέει: **«Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουσιν ζήσει»** (5/ε/25). Εσείς έχετε ακούσει τη φωνή Του και έχετε λάβει την αιώνια ζωή;

• **«ΕΓΩ ΗΛΘΟΝ φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ»** (12/ιβ/46). Τα λόγια αυτά περιγράφουν την δυσάρεστη πραγματικότητα μέσα στην οποία ζουν οι αμαρτωλοί —«εν τω σκότει»— και διακηρύττουν το μέσο με το οποίο παραλαμβάνονται οι αιώνιες ευλογίες. Η φράση **«πας ο πιστεύων εις εμέ»** Τον κάνει διαθέσιμο σε όλους. Πιστεύω σ' Αυτόν σημαίνει μετανιώ για τις αμαρτίες μου ενώπιον του Θεού και εμπιστεύομαι στο θάνατο του Ιησού,

του Σωτήρα, ως τέλεια εξόφληση για εκείνες τις αμαρτίες. Ο απόστολος Παύλος θα εξηγήσει ότι μας ελευθέρωσε από την εξουσία του σκότους (Κολ. 1/α/13) και μας εξαγόρασε από την κατάρρα του νόμου που μας καθιστούσε υποκείμενους στο θάνατο (Γαλ. 3/γ/3). Το μόνο που αναμένεται από εμάς είναι η πίστη, η εμπιστοσύνη σ' Εκείνον. Ο τρόπος για να γλιτώσουμε παντοτινά από την αιώνια μαυρίλα είναι να δεχτούμε το φως της αλήθειας που υπάρχει σ' Αυτόν και αποκαλύπτεται στον πολύτιμο λόγο Του.

• **«ΗΛΘΕΝ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΡΩΓΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΩΝ, ΚΑΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ· ΙΔΟΥ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΦΑΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΟΤΗΣ, ΦΙΛΟΣ ΤΕΛΩΝΩΝ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ» (ΜΑΤΘ. 11/ια/19, ΛΟΥΚ. 7/ζ/33).** Ο Χριστός μας δεν ήρθε σ' αυτό τον κόσμο για να συστήσει ένα ακόμη μοναχικό/καλογερίκό τάγμα από τα οποία πολλά ήδη υπήρχαν σε άλλες προϋπάρχουσες θρησκείες (Βουδισμό κ.λπ.). Δεν ήρθε να επιβάλει κοσμικής προέλευσης δόγματα «**τα οποία έχουν φαινόμενο μόνον σοφίας εις εθελθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός**» (Κολ. 2/β/20-23). Δεν ήταν ο εκφραστής της απομονωμένης ζωής του Βαπτιστή Ιωάννη ούτε μας ζήτησε να γίνουμε μιμητές εκείνου. Αντίθετα έζησε μέσα στον κόσμο όπως εκείνοι, τρώγοντας και πίνοντας ΜΑΖΙ με τους συνανθρώπους Του, «**καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας**» (Εβρ. 4/δ/15).

Ομως υπάρχουν και κάποια πράγματα για τα οποία ΔΕΝ ΗΛΘΕΝ ο Χριστός· αυτά δεν ήταν μέρος της αποστολής Του. Ας δούμε μερικά:

• **«Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΔΕΝ ΗΛΘΕ να απολέση ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση» (Λουκ. 9/θ/56).** Στο χωρίο αυτό ο Κύριός μας εξηγεί μια πραγματικότητα που ελάχιστα έχει γίνει κατανοητή από τους εκκλησιαστικούς ανθρώπους και τους οπαδούς τους.

Πολλοί σήμερα με τα φοβιστικά κηρύγματα που κάνουν από τους άμβωνες και τα έντυπά τους, μιλώντας συνεχώς για κόλαση και βάσανα, για απειλές και τρομοκρατία, παρουσιάζουν τον Θεό και τον Υιό Του να χαίρονται όταν βλέπουν ανθρώπους να βασανίζονται επειδή δεν φρόντισαν να ενταχθούν στο δικό τους θρησκευτικό σύστημα ή έκαναν κάποια επουσιώδη ηθική ή θρησκευτική παράβαση, και φορτώνουν έτσι ενοχές δημιουργώντας προϋποθέσεις για εξαρτήσεις από συστήματα ή πρόσωπα.

Αντίθετα ο Κύριος εξηγεί πως η δική Του πρόθεση **δεν ήταν και δεν είναι να καταστρέψει, αλλά ΝΑ ΣΩΣΕΙ**. Αποκαλυπτικό εν προκειμένω είναι το γεγονός ότι ενώ σε όλους σχεδόν είναι γνωστό το χωρίο Ιωάν. 3/γ/16, από τη συνομιλία του Χριστού με τον Νικόδημο, ελάχιστοι γνωρίζουν ή προσέχουν καν το αμέσως επόμενο χωρίο 17, όπου ο Κύριος βεβαιώνει σχετικά με την αποστολή Του ότι «**δεν [Τον] απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού**».

Συμπληρωματικά με τα παραπάνω ο απόστολος Παύλος θα τονίσει με ιδιαίτερη έμφαση: «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΛΘΕΝ εις τον κόσμον διά να σώση τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ**» (Α' Τιμ. 1/α/15). Και είναι σημαντικό να προσέξουμε πως τούτο το λόγο ο Απόστολος του Χριστού τον χαρακτηρίζει, όχι αναίτια, «**πιστό και πάσης αποδοχής άξιο**».

• **«Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΔΕΝ ΗΛΘΕ διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση και να δώση την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Ματθ. 20/κ/28, Μάρκ. 10/ι/45).** Τα θρησκευτικά συστήματα ανά τους αιώνες, δυστυχώς, διαμόρφωσαν τρόπους και μεθόδους που θα εξασφάλιζαν οικονομικές και άλλες υπηρεσίες προς τους λειτουργούς τους. Εδώ ανήκουν τα διάφορα "τυχηρά" των κληρικών αλλά και οι "προσφορές" που δέχονται

διάφοροι Διαμαρτυρόμενοι "εργάτες, ευαγγελιστές, ιεραπόστολοι" κ.λπ.

Χωρίς να είναι πρόθεσή μας να ανατρέψουμε την αλήθεια ότι **«δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος· και, άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού»** (Α΄ Τιμ. 5/ε/18), δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε ότι πολλοί είναι εκείνοι που νομίζοντας **«την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός»** (Α΄ Τιμ. 6/ς/5), έχουν μετατρέψει τη διακονία τους σε πηγή πλούτου εις βάρος ακόμη και φτωχών αδελφών. Είναι εκείνοι που αντί να υπηρετούν (πρακτικά και άμεσα) υποθηκεύουν τους οπαδούς τους για να ζουν οι ίδιοι πλουσιοπάροχα και προκλητικά.

Μελλοντικές προεκτάσεις

Η Πρώτη Έλευση του Κυρίου στον κόσμο μας, δημιούργησε τις προϋποθέσεις και για την Δεύτερη Έλευσή Του. **«ΠΑΛΙΝ ΕΡΧΟΜΑΙ και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ»** (Ιωάν. 14/ιδ/3).

Τούτη τη Δεύτερη Έλευση με λαχτάρα περιμένουν όλοι οι άνθρωποι· αφενός οι πιστοί, πληροφορημένοι από το λόγο του Θεού, και αφετέρου **«οι λοιποί των ανθρώπων»**. Αυτό εξήγησε ο Ιάκωβος με βάση τον προφήτη Αμώς, που γράφει: **«Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα»** (Πράξ. 15/ιε/17).

Τούτη η Δεύτερη Έλευση είναι η **«μακαρία ελπίδα»** (Τίτ. 2/β/13) που αγκαλιάζουν όλοι οι πιστοί, ακόμη και εκείνοι της Παλαιάς Διαθήκης, αφού και ο Αβραάμ και όλοι οι ήρωες της πίστης απέβλεπαν στην πόλη που έχει μόνιμα θεμέλια, **«της**

οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός» (Εβρ. 11/ια/10,16).

Ο Κύριος, συνεπώς, δεν μίλησε μόνο σχετικά με την εξουσία Του και τον σκοπό Του, καθώς και για τις ευλογίες της πρώτης παρουσίας Του, που έγινε πριν από πολλά χρόνια, αλλά επίσης τόνισε ότι, **«Πάλιν έρχομαι»**. Αυτή η υπόσχεση, που έκανε στους δικούς Του πριν από το σταυρό, πλησιάζει στον καιρό της εκπλήρωσής της.

Ο Κύριος θα έρθει να ιδρύσει και να κυβερνήσει την Βασιλεία του Θεού, μια βασιλεία που Του δόθηκε από τον Πατέρα και είναι βασιλεία που **«δεν έχει τέλος»** (Λουκ. 1/α/33), **«ασάλευτη»** (Εβρ. 12/ιβ/28), **«αμίαντη και αμάραντη»** (Α΄ Πέτρ. 1/α/4), στην οποία προσκαλεί και εμάς ο Θεός (Α΄ Θεσ. 2/β/12).

Αυτή τη βασιλεία ο Χριστός θέλει να την μοιραστεί με τους πιστούς. Είπε στους μαθητές Του, **«Εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου ητοίμασεν εις εμέ»** (Λουκ. 22/κβ/29) κι αυτή είναι μερίδα όλων των πιστών που έγιναν **«τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού»** (Ρωμ. 8/η/17). Είμαστε έτοιμοι γι' αυτό το λαμπρό γεγονός, που μπορεί να πραγματοποιηθεί ανά πάσα στιγμή; Αν όχι, ας Τον δεχτούμε ΤΩΡΑ με απλή πίστη, πριν δοθεί τέλος στην ευκαιρία της σωτηρίας.

Κάποιοι γιορτάζουν την Πρώτη Έλευση του Χριστού –όπως δεν προβλέπεται από τη Βίβλο και για αιώνες δεν γνώριζαν και δεν έπρατταν οι πρώτοι χριστιανοί– αναπολώντας στιγμές και σκηνές του παρελθόντος. Εμείς ας γιορτάζουμε προσδοκώντας την Δεύτερη Έλευσή Του, που θα πλημμυρίσει με φως όχι μόνο την προσωπική πνευματική μας ζωή, αλλά και όλο το σύμπαν. **❶**

Από Συνεργάτη

Πάντοτε ευπρόσδεκτη

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Τοξική Πίστη (α)

Με αφορμή την αναφορά μας ότι στη συγκέντρωση του Benny Hinn στην Αθήνα υπήρχαν αρκετοί Ευαγγελικοί που, «είτε από περιέργεια είτε από μια διαφαινόμενη κρίση δογματικής ταυτότητας που υπάρχει τα τελευταία χρόνια στα ευαγγελικά ποιμνία», από τη Θεσσαλονίκη ο κ. Γ.Κ. έστειλε δύο κασέτες με αποσπάσματα ομιλιών γνωστού Ευαγγελικού ποιμένα της πόλης, στα οποία υποστηρίζει και προβάλλει κακοδοξίες και ψευδοδιδασκαλίες της Χαρismaticής Κίνησης.

Επεξεργαζόμαστε τις εν λόγω πληροφορίες και επιφυλασσόμαστε να παρουσιάσουμε κάποιες από αυτές στο μέλλον.

Τοξική Πίστη (β)

Από την Ήπειρο ο κ. Λ.Κ. γράφει:

Σας ευχαριστώ για το περιοδικό. Ο Θεός να σας ευλογεί που λέτε την αλήθεια σε μια εποχή που οι περισσότεροι "Χριστιανοί" προσκυνούν τον Βάαλ.

Τοξική Πίστη (γ)

Από τον διοργανωτή των εκδηλώσεων του Benny Hinn στην Αθήνα, κ. Πάνο Ζαχαρίου, λάβαμε το εξής ηλεκτρονικό μήνυμα (στα αγγλικά):

Do you consider "a ministry" what you are doing? Is there a reward awaiting for you in heaven for doing this? If you have a critical mind anywhere you are, how can you be open to receive something new from God? Or maybe you don't need it.....whoever you are.....brother!

[Και σε μετάφραση:

Το θεωρείτε "διακονία" αυτό που κάνετε; Υπάρχει κάποιο βραβείο που σας περιμένει στον ουρανό γι' αυτό; Αν έχετε κριτικό νου οπουδήποτε κι αν είστε, πώς μπορείτε να είστε ανοιχτός για να λάβετε κάτι νέο από τον Θεό; Ή ίσως δεν το χρειάζεστε... οποιοσδήποτε κι αν είστε...αδελφέ!]

Ακολουθεί η απάντησή μας:

Αν είμαστε "διακονία" ή όχι είναι δύσκολο να το απαντήσουμε. Φυσικά δεν είμαστε "διακονία" όπως αυτή του Benny Hinn... Τουλάχιστον δεν συνεργαζόμαστε με τέτοιους ψεύτες όπως ο δικός σου συνεργάτης [Benny Hinn]. (Επ' ευκαιρία, πόσες χιλιάδες ψυχές σώθηκαν στο γεγονός της Αθήνας;)

Φυσικά δεν θέλουμε "να λάβουμε κάτι καινούργιο από τον Θεό" ούτε το "χρειαζόμαστε". Η σωτηρία μας είναι αρκετή για μας. Άραγε δεν είναι αρκετή για σας;

Ο Θεός να ευλογεί εσένα και την οικογένειά σου.

Δυστυχώς το αποτέλεσμα ήταν ο κ. Π.Ζ. να ζητήσει να μην του στέλνουμε τον «Τ». Λυπούμαστε αλλά...

Η διαφθορά δίνει και παίρνει...

Ο αγαπητός αναγνώστης κ. Α.Κ. από την Αθήνα, έστειλε την εξής επιστολή:

Παρακολουθώ τους αγώνες σου «για μια γνήσια χριστιανική ζωή». Σ' όλες τις χριστιανικές "δοξασίες" και όχι μόνο στην Ορθοδοξία, υπάρχει τόση παραποίηση του ευαγγελικού μηνύματος που είναι να τραβάς τα μαλλιά σου. Και η διαφθορά δίνει και παίρνει. Δεν πιστεύω ότι θα μπορούσαν να διορ-

θωθούν τα πράγματα.

Εσύ κάνεις το χρέος σου. Ίσως ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» να είναι το μοναδικό περιοδικό που δε φοβάται να πει την αλήθεια και δεν ανήκει ουσιαστικά και δεν υπηρετεί κανένα δόγμα. Πρέπει να βαδίσουμε σε ένα αδογματίστο χριστιανισμό, βασισμένο αποκλειστικά πάνω στο λόγο του Θεού. (...)

Διαβάζοντας τον «Τ» παίρνω μια ανάσα, αλλά πάλι βουλιάζω στο τέλμα της πραγματικότητας. Μερικές φορές πιστεύω στην ατομική-προσωπική πορεία προς τον Θεό. Να βιώνει κανείς το θείο, όπως το νιώθει. Και όχι όπως κατευθύνεται από τις "Εκκλησίες". Αλλά είναι δύσκολος ο μοναχικός δρόμος. Ζητάς πάντα τη συνοδοιπορία. Τελικά πώς θα σωθούμε; Πώς θα βιώσουμε το λυτρωτικό μήνυμα του Χριστού, όταν τόσο έχει παραποιηθεί; Είναι ο αληθινός Χριστός αυτός που πιστεύουμε;

Κι αν όλα όσα βλέπουμε γύρω μας ήταν μόνο μαύρα –δόξα στον Θεό υπάρχουν και ωραίες στιγμές– πάλι η αλήθεια του Χριστού μας δεν θα άλλαζε αφού τα γεγονότα επαληθεύουν την ειλικρίνεια και την ορθότητα των λόγων Του.

Αντίθετα από όλους τους ανθρώπινους θρησκευτικούς ηγέτες, ο Κύριος Ιησούς δεν έκρυψε ότι ο δρόμος ο δικός Του είναι και στενός και μοναχικός (Ματθ. 7/ζ/14, 16/ις/24). Επίσης δεν έκρυψε ούτε την επέλαση ψευδόχριστων και ψευδοπροφητών, ούτε την συν τω χρόνω μειούμενη αφοσίωση των πιστών (Λουκ. 18/ιη/8).

Κάτι που συνηθίζω να επισημαίνω στα παιδιά μας, είναι ότι διδάχτηκαν να αποβλέπουν μόνο στον Ιησού «**τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως**» (Εβρ. 12/ιβ/2) και όχι σε ανθρώπους, όποιοι κι αν είναι αυτοί.

Δεν μας κάλεσε ο Χριστός σε πανηγύρι ούτε σε γάμο σ' αυτό τον κόσμο. Γιορτάσι και γαμήλιο δείπνο υπάρχουν, όμως αυτά αφορούν το «μετά ταύτα». Στο μεταξύ «**ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευ-**

ρεθή έκαστος πιστός» (Α' Κορ. 4/δ/2) και «**μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως**» (Λουκ. 12/ιβ/43).

Τα γεγονότα του θρησκευτικού στερεώματος είναι συχνά αποκαρδιωτικά –ο «Τ» αναφέρεται μόνο σε ελάχιστα από όσα δυσάρεστα συμβαίνουν– όμως το τέρμα που μας περιμένει είναι λαμπρό και αξίζει κάθε θυσία, στέρηση και κόπο. Επιτέλους, «**δεν είναι άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήσει το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες**» (Εβρ. 6/ς/10).

Με το φως αυτών και πολλών άλλων βιβλικών αληθειών, συνεχίζουμε την πορεία που καθημερινά ανοίγεται μπροστά μας γνωρίζοντας ότι «**έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει**» (Εβρ. 10/ι/37). Στην πορεία αυτή δοξάζουμε τον Θεό που μας χαρίζει συνοδοιπόρους –αδελφούς εν Χριστώ– που κι εκείνοι μαζί μας συνεχίζουν να πορεύονται «των αγίων την οδόν». Καμιά εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, όμως, απέραντη εμπιστοσύνη σ' Εκείνον επειδή «**Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει**» (Α' Θεσ. 5/ε/24) και «**ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού**» (Φιλιπ. 1/α/6). Ποια καλύτερη υπόσχεση και ποιο λαμπρότερο μέλλον; Ας έχει δόξα ο Θεός και ο αληθινός Χριστός μας.

Ευχαριστούμε...

• Τον κ. **Μ.Α.** από τη Σουηδία που κάθε χρόνο μας στέλνει κάρτα με ευχές. Αντευχόμαστε. • Την **Μικτή Χορωδία Θρησκευτικής Μουσικής** (Αθήνα), για την κασέτα με ύμνους που μας έστειλε. • Τους **Εκδότες** διάφορων εφημερίδων και περιοδικών που στέλνουν στον «Τ» τιμές ένεκεν. Προσπαθούμε ν' ανταποκρινόμαστε. • Όλους όσους με περισσή ευγένεια και αγάπη συμπαραστάθηκαν και το χρόνο που πέρασε στις ανάγκες της διακονίας μας. ☛

Διαβάσματα

❶ Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Χριστούγεννα

Σε άρθρο του στην εφημερίδα «Εύρυτος» (Νοέμ. 2006), ο Πρωτοπρ. Ιωάννης Λιάπης έγραψε μεταξύ άλλων:

«(...) Δεν είναι ψεύτικα [τα Χριστούγεννα], αλλά τα ζούμε ψεύτικα. Όπως φτιάχνουμε ψεύτικες φάντες, έτσι η ψυχή μας είναι δέχνη φάντη, όπου αναπαύεται η πίστις σ' Αυτόν. Όπως στήνουμε ψεύτικα χριστουγεννιάτικα δένδρα, έτσι ψέματα είναι, πως έχει ριζώσει μέσα μας το δένδρο της πίστεως στο σαρκωμένο Θεό. Πεύτικα τα παιχνίδια στα χριστουγεννιάτικα δένδρα. Πεύτικα παίζουμε το ρόλο του χριστιανού στη μεγάλη της πίστεως γιορτή.

Φαντασθείτε πεινασμένο, να βλέπει ψωμί, αλλά πίσω από βιτρίνα. Καλή η βιτρίνα, αλλά κρύβει το ψωμί. Η χριστουγεννιάτικη βιτρίνα μάς κρύβει τον άρτο της ζωής, τον Χριστό μας.

Φαντασθείτε τους βοσκούς να στέκονται στην είσοδο του σπηλαίου και να μη προχωρούν να θαυμάσουν το θείο βρέφος. Αυτό κάνουμε εμείς. Θαυμάζουμε τα εξωτερικά στοιχεία των Χριστουγέννων, δεν προχωρούμε στο βάθος του σπηλαίου, όπου το μυστήριο των μυστηρίων, όπου ο σαρκωμένος Θεός. (...).

Για να δούμε αυτό το μοναδικό θαύμα χρειάζεται ν' ακολουθήσουμε τον ουράνιο αποδείκτη.

Είπε ο άγγελος: «**Ευρήσετε βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάντη**». Χρειάζεται ο φακός της πίστεως. Πώς να δούμε τον καθαρό αν δεν καθαρισθούμε; Πώς να φωτισθεί το μάτι της ψυχής, αν δεν καθαρίσουμε την ψυχή; Ψάλλουμε σ' ένα τροπάριο των ημερών αυτών, «**ρύπον πάντα εμπαθή απωσάμενοι επαξίως της παρουσίας του Χριστού γνώμην αναλάβωμεν έμφρονα**».

Εορτή αγάπης τα Χριστούγεννα. Ο Θεός επιστρατεύθηκε στον πόλεμο της αγάπης κατά του μίσους, του φωτός κατά του σκότους. Ο Χριστός είναι ο μεγάλος σεισμός της Αγάπης. Έσεισε. Και όπως όταν γίνεται σεισμός, πέφτουν παλαιά σπίτια, έτσι έπεσαν από το σεισμό της σαρκωμένης του παρουσίας τα αρχαία είδωλα. Οι «θεοί» της γης πεθαίνουν. Θριαμβεύει ο Χριστός, το θείο βρέφος.

Άραγε ο σειсмоγράφος του ουρανού, θα καταγράψει σεισμό και στη δική μας καρδιά, όπου πολλά είδωλα συνωστίζονται και απαιτούν λατρεία; Μάς συγκλονίζει το πρόσωπο του Χριστού; Αν ναι αυτός θα είναι ο «πρωτότοκος» της καρδιάς μας, η πρώτη μας αγάπη. Και η καρδιά μας γι' Αυτόν θα είναι η ταπεινή φάντη, όπου θ' αναπαύεται «ο εν αγίοις αναπαυόμενος».

Ωραία τα λέει ο π. Λιάπης! Τι είδους Χριστιανοί είναι οι Έλληνες και οι εορτές τους; Ο Θεός να κάνει έλεος!

Διόρθωση: Στο προηγούμενο τεύχος σ' αυτή τη στήλη, εκ παραδρομής αντί για Π.Σ.Ε. (= Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών), σε μία περίπτωση γράφτηκε Π.Ε.Σ. (= Πανελλήνιος Ευαγγελικός Σύνδεσμος). **Ζητούμε συγγνώμη!**

Προδιαγραφές μητέρας...

Από την εφημερίδα «Athens Child», 3/2007 και άρθρο της κ. **Μ. Κοκκίνου**, αντιγράφουμε:

Για να μιλήσουμε με όρους της εποχής μας, τεχνολογικούς δηλαδή, κάθε μηχανήμα για να εκτελέσει κάποια εργασία πρέπει να καλύπτει ορισμένες προδιαγραφές. Και αυτό δεν ισχύει μόνο για τα μηχανήματα αλλά και για τους ανθρώπους που εργάζονται σαν μηχανήματα. Καλά καταλάβατε. Μιλάω για τις μητέρες. Στις γυναίκες, ωστόσο, ισχύει το αντίστροφο. Αντί να αποκτήσετε πρώτα τις προδιαγραφές και μετά να εκτελέσετε την εργασία, πρώτα εκτελείτε την εργασία και μετά αποκτάτε τις προδιαγραφές. Όσον αφορά το αποτέλεσμα, την ανατροφή των παιδιών δηλαδή, τι να σας πω τώρα. Να αναθρέψετε ξανά το παιδί σας αφού θα έχετε αποκτήσει πείρα δεν γίνεται. Μάλλον γι' αυτό το λόγο μας έπλασε ο Θεός ικανές να κάνουμε πολλά παιδιά. Δοκιμή στη δοκιμή, προσπάθεια στην προσπάθεια, κάποιο θα βγει σωστό. Τώρα κι εγώ δεν διαθέτω κάποια επιστημονική κατάρτιση επί του συγκεκριμένου γνωστικού αντικειμένου, αλλά, έχοντας αναθρέψει δυο παιδιά και έχοντας παρακολουθήσει την αδελφή μου που έχει αναθρέψει άλλα δυο, την κουνιάδα μου που έχει αναθρέψει τρία και την φίλη μου την Ειρήνη που έχει αναθρέψει τέσσερα, νομίζω ότι δικαιούμαι να ισχυριστώ πως έχω μια ιδέα από τις απαιτούμενες προδιαγραφές. (...)

Βέβαια δεν είναι έτσι απλά τα πράγματα. Με βάση το μπτρικό ένστικτο και τις σοφές οδηγίες που δίνει ο λόγος του Θεού, χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι μεγάλωσαν και επιβίωσαν όχι πολύ χειρότερα από όσο έχει καταφέρει η πολιτισμένη μας εποχή με τις "σκολές γονέων"... Μάλλον εκείνο που λείπει είναι η αγάπη. ❶

«Στέψη» ο θάνατος ;

Σε κείμενο νεκρολογίας διαβάσαμε τις ακόλουθες φράσεις:

«Ποιος σκέφτεται άραγε το θάνατο σαν στέψη του θαύματος της ζωής;»

«Όλα δείχνουν πως ο τρόπος που πεθαίνουμε είναι ανάλογος του τρόπου που ζήσαμε.»

Όσο ωραίες κι αν ακούγονται τούτες οι δύο φράσεις, πολύ απέχουν από την αλήθεια και τη βιβλική διδαχή.

1. Όσον αφορά την πρώτη φράση, ο θάνατος δεν είναι "στέψη" αλλά ΕΧΘΡΟΣ του θαύματος της ζωής. **Ο θάνατος είναι ο μισθός της αμαρτίας**. Η νίκη του Χριστού επί του θανάτου στο σταυρό, δεν έγινε για να αναβαθμιστεί ο εχθρός μας σε "στέψη", αλλά για να **ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ παντοτινά**, στη λίμνη του πυρός. **«ΕΣΧΑΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ»**, έχει να πει ο λόγος του Θεού (Α' Κορ. 15/1ε/26).

2. Όσον αφορά τη δεύτερη φράση, σε πλείστες περιπτώσεις άνθρωποι που έζησαν καταπληκτική χριστιανική ζωή, υποφέρουν στο κρεβάτι του πόνου ή γίνονται θύματα φοβερών δυστυχημάτων, χωρίς η "διαγωγή" τους να αποτελεί αιτία καλύτερης "μεταχείρισης". Η μόνη διαφορά είναι στον τρόπο που ο πιστός αποδέχεται το θάνατο, φωτισμένος με την ελπίδα της **ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ**.

Ο άνθρωπος δεν πρόκειται να εξοικειωθεί ποτέ με τον θάνατο – ας λένε παχιά λόγια οι ονειροπαρμένοι "έξω από τον χορό". Οι δίκαιοι συμμετέχουν σε όλες τις δυσάρεστες όψεις αυτής της ζωής, αποδεικνύοντας με την υπομονή τους την πίστη τους. ❷

Αυτό κι αν δεν είναι "μυστήριο"...

Τίμιος έστω ο γάμος...

Και άλλη φορά στο παρελθόν έχει γράψει ο «Τ» για την κατάχρηση που γίνεται στις γαμήλιες τελετές στις οποίες όχι σπάνια το όποιο "θρησκευτικό" στοιχείο γρήγορα εξαφανίζεται για να επικρατήσει το κοσμικό, δίνοντας χώρο σε κάθε λογής κακόγουστα και σαρκικά καμώματα, όπως άσεμνα ντυσίματα, οиноποσίες, κοσμικούς χορούς και άλλα "πα-ρατράγουδα", που καλύπτονται πίσω από την όποια θρησκευτική τελετή και ευλογία.[¹]

Μια καθαρά κοσμική/αστική υπόθεση, όπως είναι η σύναψη γάμου μεταξύ δύο ανθρώπων, σκόπιμα κατέληξε ένα από τα "μυστήρια" της εκκλησίας[²] μέσω των οποίων οι "ελέω Θεού" άρχοντες άλλων εποχών έλεγχαν τους υπηκόους τους. Τα περί ιερολογίας του γάμου και τα παρόμοια ήρθαν στη συνέχεια ως αναγκαία "δικαιολογητικά"...

Με τίτλο «**Τα Καρναβάλια των Ελλήνων**» γράφαμε στο τεύχος Μαρτίου του 2003:

«Όσον αφορά τους θρησκευτικούς χώρους που δεν ακολουθούν το ίδιο εορτολόγιο, φαίνεται πως δεν χρειάζονται καρναβάλι, επειδή αυτό το έχουν κάθε τόσο στις τελετές των γάμων όπου –όπως και άλλοτε γράψαμε– οι νύφες, τα συμπεθέρια και οι καλεσμένοι ανταγωνίζονται σε κοσμικότητα, γελοιότητα και κάθε λογής ασέβεια και μασκαρέματα... Θα τολμούσαμε, λοιπόν, να πούμε ότι, εφόσον ο γάμος πρέπει να είναι «τίμιος εις πάντας» εκ μέρους των συζύγων, μήπως κάποιοι πρέπει να σκεφτούν ότι –είτε τον θεω-

ρούν μυστήριο είτε όχι– πρέπει να δείχνουν ανάλογο σεβασμό και στην σχετική τελετή;»[³]

Το πρόβλημα αγγίζει όλες τις εκκλησίες και για τούτο πρόσφατα ο Αρχιεπίσκοπος και η Ι. Σύνοδος αποφάσισαν να απαγορεύσουν τους γάμους που γίνονταν σε ξωκλήσια ή ακόμη και μικρά οικογενειακά εκκλησάκια, που κάμποσοι διαθέτουν στο δικό τους κτήμα ή αυλόγυρο, και να γίνονται μόνο στους "κανονικούς" ναούς των μητροπόλεων! Έτσι, στο εξής όσοι θέλουν να παντρευτούν θρησκευτικά, θα πρέπει να θυμούνται όσα η Ι. Σύνοδος αποφάσισε.

Αλλά υπάρχει και ένα άλλο θέμα, διότι με τη μόδα που δημιουργήθηκε προτιμώνται διάφορα "κτήματα", όπου οι νεόνυμφοι παραθέτουν στους καλεσμένους τα δείπνα ή δεξιώσεις, βλάπτεται το σύστημα της εκκλησίας... διότι χάνονται πολλά χρήματα από τις Μητροπόλεις. Έχει για τούτο απόλυτο δίκιο ο δημοσιογράφος κ. Θ. Οικονομόπουλος να ρωτάει

επιπλέον τον κ. Χριστόδουλο στην «Καθημερινή» της 20-1-2007:[⁴]

«...γιατί αυτή η «αποϊεροποίηση» δεν ίσχυσε όταν ο ίδιος ευλογούσε πριν από καιρό τον γάμο οικονομικού μεγιστάνα του τόπου (και πριν, ο ίδιος και άλλοι ιεράρχες, άλλων «επωνύμων»...) στο ξωκλήσι της έπαυλής του στην Εκάλη ή πώς συμβιβάζεται η συγκεκριμένη απαγόρευση με την πρακτική που ακολουθεί η Ιερά Μονή Πεντέλης να τελεί γάμους (που απαγορεύεται να τελούνται σε μοναστήρια) σε «δικό» της ξωκλήσι που βρίσκεται εκτός μονής, αλλά να... επιτρέπεται η τέλεση δεξιώσεων (και δη συνήθως από συγκεκριμένη εταιρεία «κέτερινγκ») στο... εσωτερικό της μονής. Αλλά φυσικά δεν έχει νόημα...»

Και συνεχίζει ο δημοσιογράφος το σχόλιό του στο ίδιο άρθρο:

«Υπάρχει, φυσικά, λύση για τα νέα ζευγάρια που θέλουν να παντρευτούν θρησκευτικά, είτε για καθαρά λόγους πίστης είτε για λόγους παράδοσης: να τελήσουν τον γάμο τους πολιτικά (απόλυτα έγκυρο για την πολιτεία!) και να κάνουν και το θρησκευτικό μυστήριο στο εκκλησάκι της προτίμησής τους, με τον τρόπο της επιλογής τους, με τον ιερέα που θα επιλέξουν και ας αφήσουν τους μητροπολίτες να βγάζουν «φετφάδες» και όρντινα! Θα λέγαμε, μάλιστα, πως η πολιτεία (όπως αρχικά σκόπευε) άριστα θα πράξει να κηρύξει ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ την πολιτική τέλεση του γάμου και μόνη αναγνωριζόμενη από τις κρατικές αρχές, χωρίς φυσικά να αποκλείει (όπως ισχύει σε όλες τις χώρες του κόσμου) και τον εκ των υστέρων θρησκευτικό γάμο για όσους τον επιθυμούν και για τους όποιους λόγους!

Δεν μπορεί από τη μια η εκκλησία να συνταράσσεται από οικονομικά και ηθικά σκάνδαλα (και δη πλήθους των ιδίων των

ιεραρχών της...) τα οποία μάλιστα τα... μισοπαραδέχεται με μισόλογα και υπεκφυγές, μονάχα όταν έχουν «σκάσει» καρμπινάτα και πέραν πάσης αμφιβολίας στην επικαιρότητα, δεν μπορεί η κοινωνία (και κυρίως οι πιστοί...) να συγκλονίζονται από ειδήσεις που αναφέρουν ότι στα ερμάρια μαθητών ιερατικών σχολών βρίσκονται... περούκες και διάφορα άλλα «αξεσουάρ», και το μόνο που ενδιαφέρει τη διοίκηση της εκκλησίας να είναι ο... μπεζαχτάς, και δη υπό τον μανδύα της δήθεν «αποϊεροποίησης» του γάμου, όταν τελείται σε ξωκλήσια!»[⁵]

Χρειάζεται να είναι κανείς σοφός, για να σκεφτεί το αυτονόητο; Δεν το νομίζουμε. Αρκεί ο άνθρωπος να ξέρει τι πιστεύει και τι ζητάει από την πίστη του ...και το επάγγελμά του. ☛

[1] Προς αποφυγή παρεξηγήσεων διευκρινίζεται ότι το παρόν σχόλιο δεν έχει σχέση με κανένα συγκεκριμένο γάμο. Όπως διαπιστώνει ο αναγνώστης το θέμα μάς απασχολεί επί πολλά χρόνια και μόνο η πρόσφατη απόφαση της Ι. Συνόδου το επανέφερε στο προσκήνιο.

[2] Όπως σημειώνει ο Επίσκοπος Διοκλείας **Κάλλιστος**, στην Ορθόδοξη Εκκλησία ο κατάλογος σταθεροποιήθηκε μόλις τον δέκατο έβδομο αιώνα. Πριν από την περίοδο αυτή, οι Ορθόδοξοι συγγραφείς διέφεραν σημαντικά ως προς τον αριθμό των μυστηρίων: ο Ιωάννης Δαμασκηνός μιλά για δύο, ο Διονύσιος Αρεοπαγίτης για έξι, ο Ιωάσαφ, Μητροπολίτης Εφέσου για δέκα. Και αυτοί ακόμη από τους Βυζαντινούς συγγραφείς που αναφέρουν επτά μυστήρια, συνήθως διαφέρουν ως προς τα μυστήρια που περιλαμβάνουν στον κατάλόγό τους. (Βλ. www.enoriaka.gr/index.php?option=content&task=view&id=17&Itemid=2).

[3] www.tyxikos.gr/03-3-28.html.

[4] http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_columns_734797_20/01/2007_212881.

[5] Σχετικά με τον γάμο μεταξύ των Ελλήνων, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. **Ιγνάτιος**, σημειώνει σε πρόσφατη εγκύκλιό του: «Ο λαός μας είναι, εν πολλοίς, ακατήχητος περί τα ιερά δρώμενα. Έτσι εις την κατάληξιν του Αποστολικού αναγνώσματος «η δε γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα.» συμβαίνουν πολλά γελοία και τραγικά ενίοτε. Ενημερώσατε τους μελλονύμφους ότι ο γάμος δεν είναι κίνησης κομπλεξικής επικυριαρχίας, αλλά κενωτικής αγάπης και θυσίας. Τα δύο φύλα αλληλοσυμπληρώνονται, δεν καταπιέζουν και δεν εξουθενώνουν το ένα το άλλον.» [«Πρόναος», 16-3-07].

«ΛΛΑΣ «ΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΚΑΠΟΙΟΣ ΛΕΕΙ ΨΕΜΑΤΑ...

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ 5-1-2007

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

«ΧΕΙΛΗ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΔΕΝ ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ»

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος διευτυμπάνισαν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ Βατικανὸν ἦτο «ἀνταποδοτικὴ» τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Ἰωάννου – Παύλου Β' εἰς Ἀθήνας. Ἐπιτέλους ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Οἰκουμενισταὶ Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔδωσαν τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῇ, καταργοῦντες πραξικοπηματικῶς τὴν πρὸ τριετίας ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας, εἶπον τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν πιστὸν λαόν. Τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα ὁ Πάπας μᾶς ἔλεγον ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ὠφελετο εἰς πρόσκλησιν τοῦ τότε Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Στεφανοπούλου καὶ μᾶς παρέσυρον ὅλους εἰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ τότε πολιτειακοῦ παράγοντος.

Σήμερον μᾶς λέγουν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀθηνῶν εἶναι «ἀνταποδοτικὴ». Ἄρα μᾶς λέ-

γουν ὅτι τότε ὁ Πάπας ἦλθε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τῆς οἰκουμενιστικῆς Ἀρχιερατικῆς τοῦ ὁμάδος. Ἐὰν εἶχεν ἀπευθύνει τὴν πρόσκλησιν εἰς τὸν τότε Πάπαν ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸ Βατικανόν, ὡς Κράτος, ὠφείλε μὲ θάσιν τὴν ἐθιμοτυπίαν καὶ τὸ πρωτόκολλον νὰ καλέσῃ δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς αὐτὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Τὰ γεγονότα ἀποκαλύπτουν τὰς κρυφὰς μεθοδολογίας τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὁμάδος του. Ἀποδεικνύουν, ἐπίσης, ὅτι χεῖλη Ἀρχιερέων ψεύδονται, προκειμένου νὰ ὑπηρετηθοῦν σκοπιμότητες καὶ σχεδιασμοί. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι «χεῖλη Ἀρχιερέων δὲν ψεύδονται». Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν χεῖλη Ἀρχιερέων καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐψεύσθησαν.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ

Ούτε παντρειά ούτε εκκλησιασμός γίνεται με το ζόρι, στη χριστιανοσύνη που ο Αρχηγός της εἶπε: «Εάν τις θέλη να ἔλθῃ ὀπίσω μου» (Ματθ. 16/ις/42). Αυτό μόνο μπορέσαμε να πούμε –παραφράζοντας τὴν γνωστὴ παροιμία–, ὅταν διαβάσαμε τὴν παρακάτω εἰδηση:

Με διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ τῆς Αστυνομικῆς Ακαδημίας Ταξιάρχου κ. Μακρή

καθίσταται υποχρεωτικός ο εκκλησιασμός των δοκίμων αστυνομικῶν ἐκαστὴν Παρασκευὴν. Ἡ διαταγὴ προεκάλεσε τὴν ἀντίδρασιν ὀρισμένων δοκίμων, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα δὲν ἀνεκλήθη.

Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος» 8-12-2006, σελ. 6η.

Σε μια χώρα που το Κράτος προσπαθεῖ να ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ προκαταλήψεις

αιώνων, κάποιοι στην Ελληνική Αστυνομία κάνουν σταθερά βήματα προς το παρελθόν, μεταξύ των οποίων και η εν λόγω απόφαση. Μα κι αν ακόμη οι μαθητές της Αστυνομικής Ακαδημίας πηγαίνουν “με το ζόρι” στην εκκλησία, τι ελπίζει να κερδίσει

ο κ. Διοικητής της;

Όμως μια άλλη παροιμία λέει πως «**Το αίμα νερό δεν γίνεται**» και ως φαίνεται κάποιων αξιωματικών το “αίμα” είναι ακόμη διαποτισμένο από ανελεύθερες και μη χριστιανικές αντιλήψεις.

ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Με μεγάλη έκπληξη συναντήσαμε στο αρχείο του **Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων** (ΜΠΕ, 15-8-02) μια ανταπόκριση την οποία και αναδημοσιεύουμε. Διαβάστε, ω Χριστιανοί, τις δηλώσεις του τότε υπουργού Μακεδονίας-Θράκης και θαυμάστε!!!

Ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης Γιώργος Πασχαλίδης, με δήλωσή του στην Παναγία Σουμελά, υπογράμμισε:

«Θα συμφωνήσω με τον Μακαριότατο. Η πίστη στην εποχή μας είναι iv και όχι άουτ. Τι σημαίνει πίστη; Πίστη είναι η ουσία των πραγμάτων που επιδιώκουμε. Ας μην ξεχνάμε σήμερα πως επιδιώκουμε μια δίκαιη και βιώσιμη λύση για το Κυπριακό, επιδιώκουμε την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επι-

διώκουμε να κάνουμε την Ελλάδα μια χώρα με γρήγορη ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη και ασφάλεια, μια χώρα που κάνει σταθερά βήματα στην πορεία της πραγματικής κοινωνικής σύγκλισης. Για να τα πετύχουμε όλα αυτά πρέπει να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας, χρειαζόμαστε μια νέα εθνική αυτοπεποίθηση.»

Πηγή: www.hri.org/news/greek/mpegrb/2002/02-08-15.mpegrb.html

Αν τέτοια είναι η γνώμη περί πίστεως των πολιτικών μας, δεν μένει παρά να προχωρήσουν και σε τροποποίηση του σχετικού Συμβόλου, το οποίο κάποιοι από αυτούς συνηθίζουν να διαβάζουν επισήμως κατά την λεγόμενη “**Εορτή της Ορθοδοξίας**”. Τι άλλο να πούμε;

ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΘΟ-ΔΙΑΦΘΟΡΕΑ ΠΑΝΟΥΣΗ

Σε πρόσφατο ταξίδι μας στη Μακεδονία (Δεκέμβριος 2006) είδαμε στη Θεσσαλονίκη και ιδίως οφθαλμούς την άθλια αφίσα που παρουσίαζε την «**Παναγία την Κοτούσα**» για την οποία πολλά λέχθηκαν αλλά τίποτε δεν έγινε.

Ο μουσικοσυνθέτης Γ. Κατσαρός εξέφρασε την άποψη ότι «**Η σάτιρα που κάνει ο Τζίμης Πανούσης για να διαφημίσει το πρόγραμμά του και μόνο, για μένα είναι πράξη ανήθικη**» και ο π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης δήλωσε πως «**Όταν βλέπεις πως κάποιος δεν σέβεται την πίστη του Ελληνικού λαού, τότε καταλαβαίνεις τι**

κουβαλά κανείς στο καλάθι του. Όπου καλάθι και τσουβάλι είναι η ψυχή του καθενός».

Αναρωτιόμαστε εντούτοις ποια είναι η στάση της Ελλαδικής Εκκλησίας, που σκόπιμα ή από δειλία μένει άφωνη απέναντι στις επανειλημμένες ύβρεις του Πανούση, χωρίς να εκφέρει σαφή λόγο. Ρωτάμε λοιπόν: Εξακολουθεί να είναι εν ενεργεία “τέκνον” της; Η προστασία των ιερών του λαού μας απέμεινε σε μερικούς “παλαιοημερολογίτες”; Αφορισμοί και διώξεις επιφυλάσσονται μόνο στους

“αιρετικούς”; Εκτός και αν στην περίπτωση του Πανούση σκέφτονται το εύλογο:

« Ποιος θα ήθελε να πέσει στο στόμα του; » ❶

ΝΕΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗ"

Είναι ο Πάπας "αιρεσιάρχης" ή «Πρόεδρος Εκκλησίας σεπτής»; Πρέπει να ακούνε τον Πατροκοσμά, που έλεγε «Τον πάπα να καταράσθε», ή να τον υποδέχονται ως «Σεπτόν Ποιμένα και Πρόεδρον»;

Στην υποδοχή του κ. Βενέδικτου ΙΣΤ στην Κωνσταντινούπολη συντάχθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν τα εξής νέα τροπάρια:

«Κωνσταντίνου η πόλις, Πρωτοκλήτου λυχνία τε άγει εορτήν λαμπροφόρον δεχομένη τον Πρόεδρον, Ρωμαίων Εκκλησίας της σεπτής, καθεδρας Κορυφαίου μαθητού, φιλαδέλφω διαθέσει τε εκ ψυχής, ευζώμεθα γηθοσύνως: Μείνον, Παράκλητε, εν ημίν, άγων ημάς προς σην αλήθειαν, ίν' ομοφώνως στόματι ενί, καρ-

διά Σε δοξάζωμεν».

«Έτι δεόμεθα υπέρ του Αγιωτάτου Επισκόπου και Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου και του Αρχιεπισκόπου και Πατριάρχου ημών Βαρθολομαίου και υπέρ του κατευθυνθήναι τα διαβήματα αυτών εις παν έργον αγαθόν» κ.λπ.

Πηγή: «ΤΟ ΒΗΜΑ», 26-11-06.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο κόσμος μπερδεύεται μ' αυτά που ακούει και βλέπει, – αυτά παθαίνει εξάλλου όποιος ακολουθεί ανθρώπους και όχι τον λόγο του Θεού. Τι απαντούν εν προκειμένω η Ελλαδική Εκκλησία και το Οικουμενικό Πατριαρχείο; ❶

ΑΡΣΗ ΑΚΟΙΝΩΗΣΙΑΣ

Αφού τον είχαν πετάξει στο περιθώριο μαζί με τους άλλους "Ιερωνυμικούς", η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε στις 10-1-07 την άρση του επιτιμίου της ακοινωνησίας του Μητροπολίτου πρώην Θεσσαλιώτιδος **Κωνσταντίνου** (Σακελλαρόπουλου). Σύμφωνα με το ανακοινωθέν, η Ι.Σ. «**προχώρησε στην "αγαπητική" αυτή απόφαση, καθώς ο κ. Κωνσταντίνος, βρίσκεται στα πρόθυρα της εξόδου του από τη ζωή**», [...και δεν είναι πια επικίνδυνος για την άρχουσα φατρία, θα προσθέταμε εμείς...]. **Τελικά ο Μητροπολίτης κοιμήθηκε στις 24-3-07 και [μετά θάνατον] την κηδεία του τίμησαν επτά ιεράρχες...**

Υπάρχουν όμως χειρότερα σε άλλες εκκλησίες, όπως το παράδειγμα του προσφάτως αποβιώσαντος ιστορικού στελέχους, ιεροκήρυκα και συγγραφέα της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας, με δράση στην Ελλάδα και το εξωτερικό, **Ιωάννη Έρτσου**, για τον οποίο οι σημερινοί "άρχοντες" της Αλκιβιάδου δεν κατάφεραν ούτε την τελευταία στιγμή να βρουν «**καιρόν να επιστρέψωσι**» από της αδικίας που έπραξαν στο παρελθόν εις βάρος του· ούτε καν "για τα μάτια"!

Ντροπή και Κύριε ελέησον! ❶

ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2006

Δοξάζουμε τον Θεό που μας ικανώνει άλλη μια φορά να παρουσιάσουμε τον Οικονομικό Απολογισμό της διακονίας μας. Τον χρόνο που πέρασε κυκλοφόρησαν 6 τεύχη, υπήρξε συνεχής παρουσία στο Internet και άφθονη αλληλογραφία.

Όπως πάντα φροντίζουμε να διατηρούμε τα έξοδά μας στα κατώτερα δυνατά επίπεδα, χάρη στην πολλή αγάπη και εθελοντική υπηρεσία.

Ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς πρώτα τον Κύριο και ύστερα όλους όσοι έδειξαν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για την παρούσα διακονία. Με τη χάρη του Θεού το έργο θα συνεχίσει και το νέο χρόνο υπηρετώντας τον Καλό Ποιμένα και τα πρόβατα της βοσκής Του.

ΕΞΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Από προαιρετικές συνεισφορές των φίλων της «Χριστιανικής Αλήθειας».	3.135 ΕΥΡΩ	ΕΚΤΥΠΩΣΗ	1.524 ΕΥΡΩ
		ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	826 ΕΥΡΩ
		ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	266 ΕΥΡΩ
ΣΥΝΟΛΟ	3.135 ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ	2.616 ΕΥΡΩ
Υπόλοιπο θετικό 519 ΕΥΡΩ			
Αποδείξεις/Βεβαιώσεις Αποδοχής Δωρεάς στάλθηκαν ταχυδρομικώς σε όσους πρόσφεραν από 30 ΕΥΡΩ και άνω.			

Με το νέο έτος εξοπλίσαμε το γραφείο μας με ένα καινούργιο μηχάνημα (εκτυπωτή) που θα μας βοηθήσει να εξυπηρετήσουμε ειδικές ανάγκες όπως π.χ. η έκδοση τευχών του «Τ» με μεγαλύτερα γράμματα για ηλικιωμένους αναγνώστες, έγχρωμα φυλλάδια κ.λπ.

Αδελφοί προσεύχεσθε υπέρ ημών!

Η ΕΥΡΩΠΗ "ΤΩΝ 10" ...ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ 27!

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που κάποιοι αυτόκλητοι "εσχατολόγοι" στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό –από όπου οι δικοί μας αντέγραφαν και παπαγάλιζαν– μιλούσαν και έγραφαν για την «**Ευρώπη των 10**» και έδιναν τις διάφορες "ερμηνείες" τους επί διαφόρων προφητικών κειμένων.

Ήδη από την πρώτη ημέρα αυτού του έτους η Ευρώπη των 25 συμπεριλαμβάνει στο σώμα της άλλα δύο κράτη –Βουλγαρία και Ρουμανία–, φτάνοντας στον αριθμό των 27 χωρών.

Λυπούμαστε που οι "προφητικοί δάσκαλοι" και οι "ερμηνείες" τους διαφεύστηκαν τόσο χοντρά. **Πιο πολύ όμως λυπούμαστε που κανένας τους δεν είχε τον ανδρισμό και το ηθικό κουράγιο να σταθεί δημόσια και να ομολογήσει ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ.**

Όχι, δεν θα χαρούμε αν κάποιοι ταπεινωθούν και παραδεχτούν πως δεν είναι "αλάθητοι πάπες" και πως ΝΑΙ, ΕΚΑΝΑΝ ΛΑΘΟΣ!

Σίγουρα όμως θα χαρούμε όταν αποδείξουν πως ενδιαφέρονται περισσότερο για την ορθοτόμηση της αλήθειας και λιγότερο για την προσωπική τους εικόνα και "αυθεντία".

Το σφάλειν είναι ανθρώπινο, έλεγαν οι αρχαίοι, όμως το να επιμένει κανείς στο σφάλμα του είναι ΑΝΟΗΤΟ και ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ, τόσο για τον ίδιο όσο και για τους καλόπιστους οπαδούς του. ☹

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Επειδή η Τράπεζα άρχισε να χρεώνει ένα σημαντικό ποσό για να γράψει το όνομά σας όταν κάνετε κάποια κατάθεση για λογαριασμό του «Τ», προτείνουμε να κάνετε ένα απλό τηλεφώνημα στο 210.27.73.785

για να μας ενημερώσετε σχετικά.

Τελικά κοστίζει φθηνότερα.

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
Ν Α Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Φ Ε Ι
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

ΤΕΥΧΟΣ 1-2-3 2007 • Νο 196
Κωδικός Υπ. Τύπου: 3360

Διεύθυνση: Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ
Address: P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS